

LEYLA ƏLİYEVƏ

Leyla Əliyeva

Dünya yuxutək əriyir...

ş e i r l ə r

Bakı – 2016

Bədii tərcümə və tərtib:

Afaq Məsud

Sətri tərcümə:

Zahid Məmmədov

Redaktor:

Yaşar Əliyev

Dünya yuxutək əriyir...

Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti yanında
Tərcümə Mərkəzi. Bakı: 2016. – 200 səh.

İSBN 978-9952-503-27-2

© Azərbaycan Tərcümə Mərkəzi,
Bakı-2016

Kitabın içindəkilər

Buludlardan yuxarı	9
Gecə, Günəş səni tərək eləyəndə	15
Mənə güc ver, İlahil	16
Gözlərim kor olub	18
Budur, yenə təkəm	20
Gecə	22
Tərək edə bilmərəm heç zaman səni	24
İnanmıram	25
Qu quşu	27
Unuda bilmirəm gözlərini mən	29
Göy dəniz	31
Şair	33
Sənə vurulmuşam	35
Kainat qəmi	37
Fənərlər	38
Qara qu quşu	40
Qaçırıq, uçuruq, çıxıb gedirik	41
Mağaza – restoranlar	43
Ah, ey əziz dostum, könül sirdaşım...	45
Zaman	46
Pərvanə	48
Daha bir məyusluq səhifəsi	50
Getmə, ana, anacan!	52
Gedim bir az ağlayım	54
Yenə gecə gəlir	56
Ürəyim	58
Zərif arzuları apardı külək	59
Sevgi və nifrət	61
Göz yaşları	63
Getmə	66
Sevgi qulu	68
Sənə vurulmuşam	70

Kişi və qarışqa	72
Sən necə gözəlsən...	74
Vurulma mənə	75
Səninlə görüşün həsrətindəyəm	76
Qızıl balıq	78
Elə bil alovsan	80
Zamanla döyüşə girirəm yenə	82
Payız	83
Hamıya kömək edən	85
Sənsiz dəli kimi darıxıram mən	87
Bakı	88
Hardasan, dünyanın yaxşı adamı?	89
Elegiya	91
Atəşfəşanlıq	93
Qorxmuram heç nədən bu dünyada mən	94
İnsanlar	96
Məktub	98
Hərənin öz sonu	100
Nədən qəfil pis oldum?	101
Yalan	103
Gedəcəyəm	105
Qanıçən	107
Yay	109
Darıxıram səninçün	111
Səni atmaq istəmirəm	112
Mən gərək özümü cəzalandıram	114
Mənə bir söz de	116
Romada	118
Qorxmuram	119
Bir yuxu gördüm...	121
Xudbinlik	123
Mənə olan sevgin ölə bilərmimi?	125
İnanmırıq	127
Cana hopan arzu	129
Uzaqlara getdin sən	131
Hansı əllər bacarardı?	132
Səninlə danışmaq istəyirəm	133
O, mənə mələklər göstərdi göydə	134
Qoparma o gülü, xahiş edirəm...	135
Aç pəncərəni	136
Ən gözəl sevgisən bu dünyada sən	138

Cadugərsən, yoxsa mələk?	139
Külək	141
Ayrılmayaq	142
İblis	143
Ümid	144
Mənim körpə mələyim	145
Gözəllik	146
Yaxşısı budu ki, başlamayasan	147
Şayiələr dolaşır	148
Necə yaşayaq	150
Salmayın siz məni çərçivələrə	152
Cığırda bir insan baş alıb gedir	154
Aborigenlə söhbət	156
Mənim yüküm	158
Neylərəm...	159
Dəyərli anları oğurlama sən	161
Qəm döydü qapımı	162
Dostum, mən uçuram	163
Parçalayın qəlbimi, qırın sümüklərimi	165
Bəzən qəm gələndə, ağlamaq olmur	167
Mən səni güzgüdə canlı görürəm	169
Vladimir Vıotski, sağ ol ki, varsan!	171
Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü	172
Mələkləri seyr etməyi bacarırdıq biz	175
Mənim Allah vergim!	177
Dərindən nəfəs alın, geniş baxın hər şeyə!	179
Niyə tərk etdiniz məni, mələklər?	181
Nə görmək istəsə, görür hər adam	182
Sizin hamınızı azad edəcəm	184
Gildən yaradıbdı insanı Allah	185
Həyat nədi, ölüm nə?	187
Barmaq izlərini sal ürəyimə	189
Təbiətin qoynu necə gözəldi	192
Şeirdə təsəlli tapa bilmədim	194
Gözəl lələkləri var tovuzquşunun	195
Mənim ürəyim	196

L e y l a Ə l i y e v a

BULUDLARDAN YUXARI

Oxuculara təqdim olunan bu şeirlər toplusu ədəbi mühitimizə «Getmə, ana», «Gedim bir az ağlayım», «Qu quşu», «Pərvanə», «Hərənin öz sonu», «Gözlərim kor olub» və digər bu kimi təsirli şeirləri ilə qədəm qoymuş gənc, istedadlı şair Leyla Əliyevanın Azərbaycan dilində nəşr olunan ilk kitabıdır. İlk qələm sınaqlarından başlayaraq, fərqli dünyaduyumu, baxış bucağıyla seçilən, ağrıları, sevgiləri, havanın hərarətini, yağışın, çiskinin, çiçəyin qoxusunu həmişəyaşıl bitkitək özündə saxlamağı bacaran bu şeirlər, artıq neçə illərdən bəridir ki, geniş, intellektual oxucu auditoriyasının marağını və məhəbbətini qazanıb.

Bu kitabı şairin, bəzən parlaq günəşli yaşıl düzənliklərlə, bəzənsə, ildırım və şimşək çaxıntıları dolu sıldırım, qasırgalı yollarla irəlilədiyi yaradıcılıq xəritəsi adlandırmaq olar. Bir qədər də yaxınlaşsaq, bu şeirlərin Yer üzünə sanki buludların yuxarisından qanadlarla enmiş məsum mələyin yadlıq və qəriblikdə keçən həyat mənzərələri – mənasını, məntiqini heç cür anlaya bilmədiyi «həqiqətlərdən» üzülüb nazılmış ruhuyla bu dünyanın darısqallıqlarından, bəzən çıxış nöqtəsi, nəfəsliyi olmayan kip çərçivələrindən sivrilib, gah üzüyuxarı – məchul ənginliklərə, gah da qəfil həyat yanğısıyla üzəşağı – Yərə şığıyan mələk uçuşları olduğunu anlarıq...

Müəllifin ən böyük uğuru və qələbəsi, İlahi ərazilərdə baş verən bütün hadisələri – ağrıları və nisgili, sevgini və kədəri, sevinci və göz yaşlarını yaşadığı anın, məqamın havasında, həmin təsirdə

saxlamaq və kağıza köçürmək qabiliyyəti. Bu şeirlər anlaşılmaz, dərkedilməz, dirildici bir enerji daşıyıcılığına malikdi. Burda sevinc, fərəh, heyrət, dünyanın adi gözlə görülməyən ilahi gözəlliklərinə vurğunluq kimi, qüssə də, kədər də, tənhalıq və çıxılmazlıqlar da şəfqətverici və oyandırıcıdır. Ən başlıcası isə, bütün bu yaşananların, öz həqiqəti və sevgisi ilə dünyanın, onun insanlar tərəfindən quraşdırılmış dayaqsız, məntiqsiz «Məntiqinin» üzərində, fəvqündə qələbə çalmasıdır.

Dünyanın ən gizli, ən mübhəm həqiqətlərini açmağa tələsən Mələyin burada, insanlarla dolu bu Yer üzündə qaranlıq, sakit gecələrdən, küləkdən, buluddan, Günəşdən və Aydan savayı heç kimi yoxdur. Köməyinə yetməyən Aylı gecələr, göz yaşı tökən yağışlar, dəli küləklər, fikir və duyğu ilğimində əriyib itən günlər, aylar, fəsillər... Dostlar, tanış üzlər... dayağı, əsası, mütləq həqiqəti olmayan görüntülər... Zaman-zaman biri o birini inkar edən amansız ilğim sayrıışmaları...

Mələk bu qarmaqarışq aləmdə təkdir. Amma o, təslim olmur – zülmət gecələrin qaranlıqlarında azan pərvanətək, işıq işartısı sezdiyi pəncərə şüşələrinə çırpılmaqdan usanmır.

Mələk belə yaşayır. Dünyanı ağrı-əzablardan xilas etmək eşqiylə mənası qaranlıq mətləblərə, izahı olmayan sirlərə çırpıla-çırpıla, qanadlarının zərif tozunu dörd bir yana səpib itirə-itirə, cavabsız suallar içində üzülə-üzülə...

Şüur və düşüncənin dərk etmək iqtidarında olmadığı, hansısa toxunulmaz, ali ərazilərdə yaşanan

bu ağrı, nisgil, insan nisgili və ağrıları qəbilindən olmayan, nə iləsə yağışın, daşqının, zəlzələnin halını, bəzən tənha, lal gecələrin tanış, çıxılmaz sakitliyini andıran, tamamilə fərqli ağrı, fərqli nisgildir. İlahi Sevgidən və Mərhəmətdən bədirlənmiş bu aləmi islanmadan, üşümədən, titrətmədən tərk etmək, oralardan sakitcə uzaqlaşmaq olmur.

*Yenə yara vuruldu,
Ruhum soluxdu gültək.
Qırıq misralarımın
İçindən düşdü ürək...*

*Ürəyim qaya kimi
Çırpıldı uçumlara.
Sən ruhuma rəhm elə,
İlahi, qaçım hara?*

*Çırpınır yazıq ruhum
Qəfəsində quş kimi.
Çırpınır dənizlərdə
Batmış əzizim kimi.*

*Boğulur... yox iradəm
Ruhumu çıxarmağa.
İstəyirəm, amma, yox,
Güc yoxdu ağılamağa.*

*Nə dəyişdi qəfildən?
Qışmış demə, qar yağır...
Sən demə, şaxta imiş,
Nə biləydim mən-fağır?*

*Yarpaqlar da tükülür...
Toran basır gündüzü.
Niyə inanmıram bəs?
Niyə? Bilmirəm, özüm.*

Mələyi təslim olmağa qoymayan, ona, insana çevrilməyə imkan verməyən – içində məşəltək daşdığı qənirsiz, sərhədsiz Sevgidir... Qanadlarını, qəlbini daim buludlarla, Günəş işığı və yağışlarla dolduran, insanlığa şəfa gətirən İlahi Sevgi.

Mələk Yer üzünə bu missiya ilə gəlib – Günəşdən, yağışdan, buludlardan aldığı bu Sevgini, nə vaxtsa çoxdan yadırgamış İnsanlığa ötürməkdən, Onu, yuvarlandığı ruhsuzluq uçurumlarından xilas etməkdən ötrü.

Mələk özü bunu bilmir. Bütün dünyanı – insanları, ağacları, dənizi, Günəşi və Ayı, sərhədi, sonu olmayan Sevgisinin İşığında, ovcunda saxlamağa qadir olan Mələyin özünənsə, Göydə də, Yerdə də yeganə sığınacağı, tək bir öz Qəlbidir.

*Zaman hara axdı sürətlə belə?
Qapının ağzını qış aldı yenə.
Yenə yay ruhumu soyuğa verdim,
Tutuldum darıxmaq xəstəliyinə.*

*Gün doğur, bağçada qızılgül açmır,
Xəzərin qumları parlamır gündə...
Yandırar köksünü həsrət yanğısı,
Kim ki, sonsuzacan yalqızdı yenə.*

*Nədən yenə dondun, mənim ürəyim?
Bu donuq buzunu kim əridəcək?
Heç cürə qızınmaq istəmirsən sən,
Sənin adətindi qışda qəm yemək.*

*Zaman hara axdı, görəsən, belə?
Mən – “Dayan!” – söylədim, o dayanmadı.
Yola toran çökdü saat altıda
Əlimsə, Günəşə uzana qaldı.*

*Yetişə bilsəydi əgər əllərim,
Ovcumun içində gizlərdim onu.
Elə sıxardım ki, salıb qəlbimə,
Bir daha gəlməzdi gündüzün sonu.*

*Ancaq göz yaşını görür gecələr...
Bağışla, ürəyim, məni bağışla.
Bir daha xətrinə dəymərəm sənə,
Qaçə bilmərəm mən səndən heç yana.*

Mələk bura, Yer üzünə nədən ötrü gəldiyindən xəbərsizdi. O, bir şeyi dəqiq bilir – O, məğlubedilməzdi. Günəşin özü kimi. Küləklər, yağışlar, ildırım çaxıntıları kimi.

Zaman ötdükcə, qəlbi sevgi və mərhəmət dolu Mələk, hələ çox pəncərələrə çırpılacaq, yasaq qaranlıqlara daxil olub Xilas Yolunun gizli qapılarını açacaq, İnsana kim olduğunu anladacaq. Sonra... buludlara, küləklərə qarışib gəldiyi Məkanına dönəcək.

Pəncərə şüşələrində isə, onun qanadlarının zərif tozu qalacaq. Günəş, Yağış, İldırım, Külək bu toz zərrəciklərinə toxunmayacaq. Bu zərif zərrələr uzun illər, əsrlərlə bərq vuracaq, işıqlı dənələrini ətrafa səpə-səpə, insanlarla danışmağa davam edəcək.

A. MƏSUD

Dünya yuxutək əriyir...

*Gecə, Günəş səni tərək eləyəndə,
Bulud arxasına keçəndə Ay da,
Qəlbinə süzülən qəmi dinləyib,
Bir daha duyarsan – təksən dünyada.
Dostlar unudanda doğum gününü,
Düşmənin nifrəti susub səngiyər.
Ucadan şeirlər oxuma onda,
Bil ki, O, sözsüz də səni dinləyər.
Yaşanmış anları yaddaşdan silib
Külək qoy aparsın, üzülmə daha.
Yazın göz yaşına çevrilsə də qar,
Özgə dərdlərindən təsəlli umma.
Bu kiçik dünyada tənha da olsan,
Qalsan da dalanla yol ayrıcında,
Görsən kimsə yoxdu, bomboşdu dünya,
Bil ki, tək deyilsən, O var yanında...*

Dünya yuxutək əriyir...

Mənə güc ver, İlahi!

*Mənə güc ver, İlahi!
Dilimdən düşməsin bu saf dualar!
Güc ver mənə, səmimi olum...
Məndən uzaq dursun bütün yalanlar!
Güc ver mənə, vida söyləyim
Bu acgöz dünyanın həvəslərinə!
Yarıda saxlayım tamah bədəsin,
Güc ver, çəksin məni göylər içinə!
Qanadım budaqtək, titrəyib əssin,
Dünyanın üzünə baxım bu ara...
Baxım ki, necə bu bədgüman qürur
Yuvarlanıb aşır uçurumlara!
Güc ver, qəzəbini göz yaşlarının
altında gizləyən insan duyulsun!
Güc ver, pisləklərə yaxşılıq edim,
Qan isə qanla yox, suyla yuyulsun!
Güc ver, bir kimsənin arxasınca mən,
Dinib söylənməyim bir daha heç vaxt.
Qoy üzə deyilsin deyilən sözlər,
Üzə deyilən söz qəlblər sağaldar.*

*Güc ver, rəhm etməyim mən insanlara!
Rəhm edilən insan axı alçalar?!
İzah et, onlara inam təlqin et,
İmana gəlsinlər, güclənsin onlar!
Nəyi istəməyin lüzumu yoxsa,
Mənə elə güc ver, səndən ummayım,
Heç nə diləməyim mənasız yerə,
Umub da göyləri darıxdırmayım.
Mənə elə güc ver, körpəyə dönüm...
İblis hiyləsinə boyun əyməyən,
Hələ böyüklərdən zədə almamış,
Yenicə doğulmuş, saf bir körpəyə!
Yox, əgər çaşıb da yolumu azsam,
Bilim ki, çıxmağa bir yolum da var.
Güc ver, insanları, hamını sevim!
Axı sənin zərrən hər insanda var...*

Dünya yuxutək əriyir...

Gözlərim kor olub

*Gözlərim kor olub... heç nə görmürəm.
Qaranı da ağdan ayırmır onlar.
Mən koram... korlara nifrət etməzlər,
Əksinə, rəhm edib, əl uzadarlar.*

*Koram, nə qorxum var, nə hürküm mənim,
Nədən qorxmalyam, bir də ki, niyə?
Mənim görənlərə yazığım gəlir,
Qəlblərinin gözü kor imiş demə.*

*Həyat puçluğunda qultək azanlar,
Nə haqqı duyarlar, nə pak arzunu.
Mən koram! Korlara nifrət etməzlər!
Yalan da satmazlar, pis olar sonu.*

*Tutulub gözlərim... amma görürəm,
İnsanlar can atır boş faniliyə.
Hamı gözləyir ki, nəşə olacaq,
Amma var olanı görmürlər... Niyə?*

*Tutulub gözlərim... amma duyuram,
Hansı parlaq rəngdi, hansıdı qara.
Görmürəm... həm də, çox yazığım gəlir,
Qəbləri kor olmuş bu insanlara.*

*Onlar hiss etməzlər, heç vaxt duymazlar
Sevgi nəfəsinin oyanışını.
Tutulub gözlərim... amma olur ki,
Görürəm dünyanın lap o başını.*

*Allaha lap yaxın olan vaxtlarda
Göyləri ovcumla sığallayıram.
O an unuduram hiss-həyəcanı,
Möcüzə olanı mən anlayıram.*

*Hər cür incikliyi unuduram mən,
İçi boş həsədi, puç faniliyi...
Kimisə bəladan qurtarmaq üçün
Mənə qəlb gərəkdi, göz gərək deyil.*

*Mən koram... gözlərim heç bir şey görmür
Son ucu ölümlü hər bir canlıtək.
Qurtuluş budu ki, yaranan insan
Zülmətdə olanı görsün, korlartək.*

Dünya yuxutək əriyir...

Budur, yenə təkəm

*Budur, yenə təkəm, vəfasız dostum,
Yenə də Ay doğub, külək də əsir.
Sərxoşdu şüurum, aqlım həyatdan
Təkəm... gecə uzun, ürək tələsir.
Təkə mənim gözüm getmir yuxuya
Günün xoşbəxtliyi sonamı yetir?
Bu tənha otaqda yenə də təkəm...
Tənhalar kimlərçün dualar edir?
Budur, yenə təkəm...
Umub-gözlədiyim, bəlkə, bu deyil?*

*Məni tərək elədi, uyudu Günəş,
Göydə göy qurşağı qaraldı qəfil.
Günəş uyuyubdu... Yenə yuxuyla
Dil tapa bilmirəm heç cürə indi.
Gündüz kətan üstə çəkdiyim rənglər
Bir ucdan süzülür, axır heçliyə...
Budur, yenə təkəm. İndi siz deyın –
Kimin hünəri çatar belə təkliyə?*

*İnsanlar gözlərdə qorxunu sevmir,
Sevmirlər silahsız gizlənənləri.
Heç kimə xoş gəlmir hönkürtü səsi,
Həsrət, ümitsizlik, zəiflik, vida...
Hətta mələklər də məzlum kəslərin
Başları üstündə dönür cəllada.*

*Nə bilim, bəlkə də, öz həyatımı
Bu kiçik fırçamla çəkib rənglədim?
O qədər rəngləyib boyaq vurdum ki,
Aldadıb çaşdırdım öz taleyimi?
Bəlkə, doğrudan da, məni görməyi
Nahaqdan hamıya yasaq elədim?
Yəni belədimi? Varmı bir ürək,
Həm doğrudan sevsin, həm də əbədi?..*

*Budur, yenə təkəm... qorxuram amma,
Qalam bu təklilə yenə baş-başa.
Guya eşitmirəm ağlar qəlbimi,
Guya bilərəkdən dönürəm daşa.
Yenə də yalqızam... əlacım ancaq,
Qəmin qılığına girməkdi, mənçə.
Ya da pəncərəyə ağ kətan qoyub
Sonsuz rəngləməkdi, dan sökülünçə...*

Dünya yuxutək əriyir...

Gecə

*Gecə, bağışla ki, sevmirəm səni...
Ona görə yox ki, səndən gözələm.
Gündüz gizli qalan bütün sirləri
Qaranlıq düşəndə görüb sezirəm.*

*Gecə, əhv et məni, dostum deyilsən,
Düzünü danışar dost olan kəslər.
Əzabla doludu həqiqət, amma,
Gündüz saxta rənglər olanı gizlər.*

*Gecə, söylə, niyə gəlirsən?
Yaddan çıxan nə var, salırsan yada.
Sən gəl, oyandırma xəyallarımı
Xəyaldanmı doğur Günəş dünyada?*

*Gecə, niyə zülmətinlə üzürsən məni?
Bu qədər küdurət, nifrətmi olar?
İnsan dahi olsun, ya da ki, axmaq,
Gündüzlər gizləyər, bu, bir sirr qalar.*

Şeirlər

*Gecə, uydurma bir dinclik bəxş elə,
Qoy, qəlbimə məlhəm olsun sübhün işığı.
Sevincimi qaytar, qüssəni gizlə
Sənin zülmətində qəm üzə çıxır.*

*Nə ağla, nə mənə yazığın gəlsin,
Ya da istəyirsən, birgə ağlayaq.
Nə qədər əlləşib-vuruşsaq da biz,
Zamanı çatindi geri qaytarmaq.*

*Qoyub gedəcəksən məni toranda
Gecə, gedəcəksən sən, hamı kimi.
Demək, hamı kimi yalançıymısan,
Bəsdə ümid verdin, sağalt qəlbimi.*

Dünya yuxutək əriyir...

Tərk edə bilmərəm heç zaman səni

*Zaman hara axdı sürətlə belə?
Qapının ağzını qış aldı yenə.
Yenə yay ruhumu soyuğa verdim,
Tutuldum darıxmaq xəstəliyinə.*

*Gün doğur, bağçada qızılgül açmır,
Xəzərin qumları parlamır gündə...
Yandırar köksünü həsrət yanğısı,
Kim ki, sonsuzacan yalqızdı yenə.*

*Nədən yenə dondun, mənim ürəyim?
Bu donuq buzunu kim əridəcək?
Heç cürə qızınmaq istəmirsən sən,
Sənin adətindi qışda qəm yemək.*

*Zaman hara axdı, görəsən, belə?
Mən – "Dayan!" – söylədim, o dayanmadı.
Yola toran çökdü saat altıda
Əlimsə Günəşə uzana qaldı.*

*Yetişə bilsəydi əgər əllərim,
Ovcumun içində gizlərdim onu.
Elə sıxardım ki, salıb qəlbimə,
Bir daha gəlməzdi gündüzün sonu.*

*Ancaq göz yaşını görür gecələr...
Bağışla, ürəyim, məni bağışla.
Bir daha xətrinə dəymərəm sənin,
Qaçə bilmərəm mən səndən heç yana.*

İnanmıram

*Yenə yara vuruldu
Ruhum soluxdu gültək.
Qırıq misralarımın
İçindən düşdü ürək...*

*Ürəyim qaya kimi
Çırpıldı uçumlara.
Sən ruhuma rəhm elə,
İlahi, qaçım hara?*

*Aylardan, ya günlərdən
Güclü olurmu heç an?
Olur... çünki geriyə
Dönmür nə an, nə zaman.*

*Bu nə gülüş səsidir?
Bu təbəssüm nə gizlər?
Mənim bu ruhum tək
De, varmı incəliklər?*

*Çırpınır yazıq ruhum
Qəfəsində quş kimi.
Çırpınır dənizlərdə
Batmış əzizim kimi.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Boğulur... yox iradəm
Ruhumu çıxarmağa.
İstəyirəm, amma, yox,
Güc yoxdu ağlamağa.*

*Əllərim gücsüzləşib
Ağrım gözümdə donub...
Pozuldu bu hekayə
Yazmaq çətindi onu.*

*Pozuldu bu hekayə,
«Yox» deyib qışqırsam da.
Səsim təpərdən düşüb
Ağzım zəhər dadsa da.*

*Nə dəyişdi qəfildən?
Qışmış demə, qar yağır...
Sən demə, saxta imiş
Nə biləydim mən-fağır?*

*Yarpaqlar da tökülür...
Toran basır gündüzü.
Niyə inanmıram bəs?
Niyə?.. Bilmirəm, özüm.*

Qu quşu

*Cəmi bircə atəş, tək bircə güllə
Qu quşu göylərə çəkilib getdi...
Xəyal bir andaca söniüb qaraldı,
Möcüzəyə inam sovuşub getdi.*

*Məkrli-məkrli qınışdı ovçu,
Güliüb də gizlətdi nə dərdi vardı.
Özgə həyatına qıymaqla sanki,
O öz həyatının heyfin alırdı.*

*Cəmi bircə atəş... Bircə andaca
Qeyb oldu, yox oldu dupduru sevgi...
Çiləndi o təmiz, o kövrək hisslər
Bəyaz lələklərə qızıl qan kimi.*

*İnsanın haqqı var atəş açmağa
Görən, yaşamağı nədi haqq edən?
Dili olmayanlar qurtula bilmir
Bu haqsız, insafsız, kor təqiblərdən.*

*Cəmi bircə atəş... ağlayır külək...
Qu quşu itirir öz sevgilisin.
Verərdi ovçuya hər nəyi varsa,
Kaş atəş açmasın, çıxıb da getsin.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Öz canını belə, qurban verərdi
Təki sevgilisi geriyə dönə.
Necə əzablıdı həsrətdə ölmək,
Dərd dönər gülləyə, deşilər sinə.*

*Cəmi bircə atəş... Bir dərya kədər...
Qu uca göylərdən axdı ulduztək.
Qeyb oldu... amma öz istəklisini
Qoymadı heç zaman qəlbində ölə.*

*Qu tökə bilmədi göz yaşlarını...
Göz yaşı, ötən vaxt sağaltmaz onu.
Dərd-ələm əlindən divanə olub,
Gözləri axtardı qaranlıq sonu.*

*Silindi yaddaşdan açılan atəş
Hər şeyi yoluna zaman qoyacaq.
Amma insan oğlu heç vaxt dünyada
Qu kimi sevməyi bacarmayacaq.*

Unuda bilmirəm gözlərini mən

Uşaq evinin kimsəsiz körpələrinə

*Unuda bilmirəm o dərdlə dolu,
Dəryalartək dərin gözlərini mən.
Bircə sən... bircə sən gülümsəmirdin,
İndi üzülürəm sənin fikrindən.*

*Söylə, nə gördün sən bu səkkiz ildə?
Qəddarlıq, haqsızlıq, yersiz tənələr...
Qəlbində işığı kim söndürdü, de!
Pozulub naxışlar, itibdi rənglər...*

*Bilirəm, axşamlar çox qəmlənirsən,
Divardan o yanda nələr var deyər.
Bütöv bir dünya var orda gözəldən gözəl...
Sənsə inanmırsan möcüzələrə.*

*Amma, yox... Gülüşdən bir libas geyib,
Durur göz yaşların məsum üzündə.
Ümidi balaca əlində sıxıb
Gizli saxlamısan ovcun içində.*

*İsti ev görürsən gözünü yumub,
Eşidirsən gülüş, musiqi səsi.
Üstünə yorğantək çəkib buludu,
Sən nəfəs alırsan, nəfəsin əsir...*

Dünya yuxutək əriyir...

*Bayramlar gələndə, sən də umursan,
Onlar yalan deyər, aldadar səni.
Gecələr düşəndə, sükut çökəndə,
Köməyə səslərsən ana səsinə...*

*Amma onun səsi laldı, bilirsən,
O səs cavab vermir sənə heç zaman.
Qəlbində əriməz buz parçasıyla
Yalqız qalmaq üçün sən doğulmusan.*

*Bu dərdli, bu uşaq baxışlarınla
Gəlmisən dünyaya, bil sən, təkliyə.
Kiçik əllərinlə siğal çəkirsən
Hər an yanındakı körpə mələyə.*

Göy dəniz

*Göy dəniz... yenə də Günəş və külək...
Göy dəniz... hər tərəf sakitdi bu gün.
Göy dəniz, yenə də susub bu ürək...
Bu ürək darıxır tənhalıq üçün.*

*Ağıl qüssə çəkir, ağıl xəstədi,
Kölgələr dolaşır dörd bir tərəfdə.
Ürək peşman olur, ürək sıxılır...
İnsan dəryasında tənhayam yenə.*

*Nədi bu qəfildən kədər gətirən?
Qəlbim bu ağrını çəkə bilərmimi?
Külək də vədini unudub bu gün,
Axı söz vermişdi, aparsın qəmi.*

*Demə, o həmişə əsməyəcəkmiş...
Əbədi olan şey yoxmuş dünyada.
Ən yaxşısı budu, yuxuya gedim,
Bəlkə, suallara cavab tapıla.*

*Nə qədər cavab var, nə qədər yozum,
Xoşbəxtədi sualı olmayan kəslər.
Şirindi əzabın zəhərli tamı,
İblis dəvət edər, yolumu gözlər.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Külək, apar məni bulud üstüylə!
Apar məni, külək, qoy sovuşsun qəm!
Sus, boş viyiltınla dindirmə məni,
Nə Cənnət bilinsin, nə də Cəhənnəm.*

*Nədən öz gözümdə qüdrətliymişəm?
Zamanı saxlaya bilmirəm bir an.
Dərddən əl atıram buluda, göyə
Məni görmək belə, istəmir Zaman.*

*Həsrətlə payızdan, yazdan tuturam,
Onlar geri dönmür... onlar yol gedir.
Dualar edirəm, Allah keçəndi,
Keçir günahımdan, məni əfv edir.*

*Göy dəniz... yenə də Günəş və külək...
Göy dəniz... hər tərəf sakitdi bu gün.
Ürəyim qışqırır, ruhum çırpınır,
Çırpınır, tək-tənha qalmamaq üçün.*

Şair

*Ruhun, sözüün canı – poeziyadı
Sözə həyat verən sirli ocaqsan.
İyirmi altı yaşda can versən də sən,
Hələ min illərlə yaşayacaqsan.*

*Nədi əlindəki o kağız yenə?
Yenə dahiyənə nə yaratmısan?
Gözəl deyiləni yaxşı anlayır
Uca zirvədə də, yerdə də olan.*

*Anlanar sevgidən doğulan nifrət,
Tək bircə Allaha bu hiss duyulmaz.
Bir acı yalanlar, bir də paxıllıq
Buludun o üzün görməyə qoymaz.*

*Nədi sözlərinin canında olan –
Paslı qəlbləri də dilə gətirir?
İki hiss verilib – sevgi və qorxu,
Sevənlər qorxunun dadını bilmir.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Amansız döyüşdə öldürdün onu,
Alnından vurmadin... yazığın gəldi.
Olsun ki, gözlərdə qorxular gördün
İçində qalıbtək, sevgin dikəldi.*

*Vurmadın dostunu sən dueldə də,
Ayıra bilmədin dostdan düşməni.
Düşməyə də keçdin, zəifdi deyə,
Bağışlaya bildin miskin bəndəni.*

*İndi bax, yanına düşüb əllərin
Ölənsə, bir daha dirilməyəcək.
Səfeh sağ qalacaq, kef çəkmək üçün,
Dahisə, ölümlə geri dönəcək.*

Sənə vurulmuşam

*Sənə ilk baxışdan vurulmuşam mən...
Saçına, gözüünə, dodaqlarına.
Sənə ilk baxışdan vurulmuşam mən
Ayrı cür vurulmaq olurmu, amma?*

*Bütün varlığım ilə sevirəm səni,
Axı nəyə görə... – demə nahaqdan.
Sənə ilk baxışdan vurulmuşam mən
Başqa cür vurulmur insana insan.*

*Ya sus, ya da çağır, eşitmirəm, yox...
Ürəyim, tək nəğmə səsini anır.
«Bir daha sevmərəm» – deyən özümü
Ürək bağışlamır, düşməni sanır.*

*Əlbəttə, bir vaxtlar mən də sevirdim,
Bunun nə mənası, danışım indi?
Sevdim mən... kədərdən, qəmdən qurtuldum,
İndisə, Günəşəm... üzüm buludlu.*

*İstəyirsən ağla, mən də ağlayım,
Gülmək istəyirsən, birlikdə gülək.
Sevgi şərbətindən sərxoşam indi,
Zülmətdən həzz alan süd rəngli Aytək.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Sənin allərin sə... o gözəl əllər...
Onlardan gözəli yoxdu dünyada!
Sənin o əllərin – həsrət dərmanı,
Kölgən düşən yerə diz çökmək olar.*

*Allaha üz tutub dua edirəm,
Səni itirməyim, kömək eləsin.
İndi bax... sevgidən içim titrəyir
Sevgisiz, elə bil çatmır nəfəsim.*

*Sənə vurulmuşam... özün bilirsən,
Necə vurulmuşam, düşmüşəm oda.
Məni gah öldürür, gah dirildirsən,
Ölüm də zəiflər sənin yanında.*

*Qoy, ölüm dizlərin üstündə sənin...
Yalnız belə ölmək istəyirəm mən.
Qoy, qanımla yazım bu divarları,
Oxunsun sətirlər, qan dada-dada.*

*Sənə ilk baxışdan vurulmuşam mən
Kor olub gözlərim o vaxtdan bəri.
Tale yazdı bunu... get, yaşa indi,
O biri həyatda dönərsən geri.*

Kainat qəmi

*Zaman oğurladı mənim vaxtımı,
Bilirik, oğurluq böyük günahdı.
Amma hamı susub, dinib-danışmır
Kimin nə haqqı var qınaya vaxtı?*

*Zamanla dalaşan deyiləm daha,
Onunla çəkişmək bir fayda verməz.
Vaxtımı aparıb verdi özgəyə,
Ömrü yaşamağa daha gün yetməz.*

*Cəhənnəm yazılıb günaha görə,
Vaxt yox tövbələrə, dua etməyə.
Utanmaz gözünü dikib üzümə,
Hey gülür uzaqdan, gülür o mənə.*

*Gülür var gücüylə, gülür üstümdə,
Səsi qulağımda hey cingildəyir.
Olsun ki, bundandı... sevə bilmirəm
Mən nə dan üzünü, nə gecələri...*

*Amma anladım mən hiyləni, Zaman...
Bu şuluq qanununun sirrin anladım.
Bizi Yer üzünə sıxan – cəzb deyil,
Kainat qəminin ağırlığıdır.*

Dünya yuxutək əriyir...

Fənərlər

*Qaranlıq küçədə yanır fənərlər...
Elə bil göylərdə ulduzdu onlar.
Görən, gecə boyu nəyi dilərlər?
Bəlkə, fənərlər də sevmək arzular?*

*Yanırlar səssizcə, qımıldanmadan...
Ensiz cığırılsa, nura boyanır.
Əl-ələ adlayır sakit kölgələr,
Fənərlərsə baxır, həsrətlə yanır...*

*Sevgili qəblərin cüt döyüntüsü
Onların nuruna süzülür, dolur.
Bəlkə, təbiətdən gəlir bu bölgü?
Sevməyən həmişə sevimli olur.*

*Heyif, nə sevirilər, nə ağlayırlar,
Heç nədən qəmlənmir bu ağ işıqlar.
Olsun ki, kiməsə mənsub olmağı
İşıqlar, sadəcə, arzulayırlar.*

Şeirlər

*Bütün qəlbləriylə aşıq olmağı,
Sevgili olmağı arzulayanlar,
Bir növ öyrəşərlər tənha təkliyə.
Təklisə, qəlb qırar, baxmaz heç nəyə.*

*Tənhalıq özü də, bir gözəllikdi,
Onda həm həsrət var, həm qəm yanğısı...
Boş yerə tökməyin göz yaşlarını,
Sel olur göz yaşı unudulmuşların.*

*Qaranlıq küçədə yanır fənərlər...
Bu işıqlı nuru unutmaq olmaz.
Onlar ürəklərə nur çilər, ancaq,
Öz sınıq qəlbləri heç vaxt ovunmaz.*

Dünya yuxutək əriyir...

Qara qu quşu

*Ey qara qu quşu, yalqızsan yenə
İnanım deyirsən, itmiş ruhlara?
Sən qəmli, həm zərif, həm çox gözəlsən
Çox da sevimlisən... həm də lap tənha.*

*Ey qara qu quşu, ötmüş anları
Əridib qərq edir çaylar dibinə...
Minlərlə ifadə qeyb olur burda*

*Unudulmuş ruhlar görüşür yenə...
Qəlbi işıq dolu, qara qu quşu,
Mənə sən yaşatdın ötən çağları!
Çox şeyi anlatdın bu gün dostuna,
Bil ki, unutmaram bu yaxşılığı.*

Qaçırıq, uçuruq, çıxıb gedirik...

*Qaçırıq, uçuruq, çıxıb gedirik...
Sevgi axtarıq, qorxuruq həm də.
Yelkənlər açırıq mavi sulara
Kaş alıb apara bizi gəmilər...*

*Qaçırıq, uçuruq... tərkləyirik
Maşın səslərini, tünlüyü bir an.
Beləcə, içimiz tamam boş qalır,
Boş canı daşımaq asandı, asan.*

*Təyyarələr uçur quşlarsayağı
Belə tələsməzlər heç uçan quşlar.
Yuxu da görmürük bu qaçmaqovda
Bu gözün, bu qəlbin yaddaşımı var?*

*Tələsik yazıram bu sətirləri
Deyirlər, vaxtım var beşcə dəqiqə.
Nöqtə qoymaq belə, çıxır yadımdan,
Nöqtə gərəkdimi, bu sətirlərə?*

Dünya yuxutək əriyir...

*Tələsik yazıram, yaman tələsik,
Bu şeir könlümə məlhəm olacaq.
Amansız tıxaclar kəsir yolumu,
Şeirsə ləngimir, ləngimir heç vaxt.*

*Sağ ol, dostum şeir, xoşca qal daha!
And olsun, sevmirəm vidalaşmağı.
Qəlbimə yazdığım bu xatirənin
Bir gün yetişəcək oxunan çağı.*

*Unudulan günü xatırlayacam,
İllər ötüşəcək küləklər kimi.
Hara? Niyə axı? – deyincə həməən,
Anlayacam nahaq tələsdiyimi.*

*Amma bu vaxtacan cavab tapmıram,
Dünya tapmacasın açmağa vaxt yox.
Bəlkə, bu səbəbdən hey göz yumuram
Məni bağışlayın, tələsirəm çox...*

Mağaza – restoranlar

*Mağaza – restoranlar...
elə ağrıyıram ki,
söndürürəm işığı...
Zülmətin bu gücü var –
Görünməz olur onda
ən ağrılı yaralar.
Əgər görünməzlərsə,
yoxdular, demək onlar.*

*Dayanacaq... intizar...
Gözləyirəm sakitcə
gəlib yetişməz olan qırmızı avtobusu.
Axmaqlıq bilməz bunu
Duracaqda dayanıb səbəbsiz gözləyənlər.
Gəlin etiraf edək: dəyərli olan budu.*

*Səs-küy dəniz kimi
həm də sakitlik...
Danışib-gülməyə söz də qalmadı.
Dünyanı kəşf edən, qurub-yaradan
Bilmədi bu günə qalacağını.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Bax, bu da duracaq.
Avtobus hanı?
Yaxınlıqda təkçə qara taksi var.
O da, gərək deyil, hanı avtobus?
Qoy avtobus gəlsin, bitsin intizar.*

*Bu alışıb yanan işıqlara bax!
Miladdı bu gün...
Onu qarşılıq böyük həvəslə!
Hiyləsiz, məksiz, xoş, gülər üzlə!
Gözlərik sevinclə... həm də kədərlə...*

*Mağaza-restoranlar...
Hər yanda Yeni il çirağı yanır.
Qəlbimdə bir boşluq
Bir az da qorxu...
Olsun, unudulub
qəlbimdə sönmüş
balaca çirağın yandırılması.*

Ah, ey əziz dostum, könül sirdaşım...

*Ah, ey əziz dostum, könül sirdaşım,
Niyə ağlayırsan axı bu qədər?
Sevgi ki, həyattək, əbədi deyil,
Zəif ürəkləri parçalar, didər.*

*Bir bax! Dörd tərəfin insanla dolu,
Gedirlər hamısı üzü puçluğa.
Mənsə, bu dünyaya tənha gəlmişəm,
Tənha da gedəcəm, çıxacam yoxa.*

*Gizlət qürurunu, uçsan, yıxılma,
Dünya puçluğuna boyun əymə sən.
Ən güclü olan da tez zəifləyər,
Könlü bəlalarla yalqız qalırkən.*

*Dostum, düşünersən, sən çox bilirsən,
Əslində, heç nədən yoxdu xəbərin.
Cavaba gedən yol bircədi, ancaq,
O, həm hamınıdı, həm də heç kimin.*

*Dostum, söylə görüm, yolun haradı?
Kimləri yolundan etmək istərsən?
Kimi ki, qorxursan tərk edər səni,
Bil ki, çox asanca itirəcəksən.*

*Zülm, əzab verən günahlar var ki,
Bəraət araram onlara indi.
Bəlkə, bəraətə yoxdu haqqımız?
Bilmirəm... bunu bir kimsə də bilmir.*

Dünya yuxutək əriyir...

Zaman

*Zaman, ayaq saxla, dayan bir anlıq,
Dayan, gözlə məni, sözümü dinlə.
Hara tələsirsən, gizləmə, danış,
Bölərəm sirrimi mən də səninlə.*

*Bilmək istəyirəm, hara gedirsən?
Zaman ki, heç nədən qorxmur, çəkinmir.
Hamının, hər şeyin üstündən keçib,
Susub, hey yol gedir, yeri bilinmir.*

*Anlat məni, nolar, orda nələr var?
Nə var ki, əvəzi yoxdu dünyada?
Sənin dincliyini nədi, de, pozan?
De, nədi canını bürüyən oda?*

*Olsun, az anlayır, çox az bilirəm,
Yoxsa, qədərindən çoxdu bildiyim?..
Hər şey ovcumdaykən, qeyb olub itir,
Yenə tək qalıram, budu bildiyim.*

Şeirlər

*Bir anlıq açılır göz qapaqlarım,
Gözlərim nə görür, yazığım gəlir.
Başa düşürəm ki, mən də yazığam,
Gözlərim qapanır, sözüüm tükənir.*

*Başa düşürəm ki, hər şey çox incə,
Tükdən də zərifdi... qırmaqsa çətin.
Həyatı maskatək, taxıb üzümə
Mən də gülümsərəm... Daha neyləyim?*

*Sən gəl, bu dənizi, bu boş eyvanı,
Bu anı, gəmini, unutma, nolar...
Məni atıb getmə bu tənhalıqda!
Zaman, gəl məni də, özünlə apar.*

Dünya yuxutək əriyir...

Pərvanə

*Dayan, dur, pərvanə, qanad saxla bir!
Niyə can atırsan sən o işığa?..
Geri dön, pərvanə, qorx ki, o səni
Sübh açılanacan yandırır-yaxa.*

*Qanadların ipək, incə məxmərdən,
Görənlər vurular, heyran qalarlar.
İşiq məkrlidi, bu dünya kimi,
Bizi həm yaradar, həm də yandırır.*

*Dayan, dur, ay əziz pərvanəm mənim,
Yalan deyirsən ki, intizar üzür.
Axı görürəm mən, necə tənhasan,
İşiq sevdasıyla uçursan nə cür.*

*Sən çox sadələvhsən, balaca dostum,
Yoxdu ürəyində peşmanlıq izi.
Nifrəti görmürsən dörd tərəfində
Səni bürüyübdü tək sevgi hissi.*

Şeirlər

*Sən elə bilirsən, eşq səni satmaz,
Səni zəhərləməz yalanlarıyla.
Amma bunu bil ki, zəif ürəklər
Dumana düşüncə, o an sönərlər.*

*Amma dumanın da qorumağı var...
İşığın boz məkri qeyb olur onda.
«Bu dünyada sevgi yoxdu» deyənlər
Uçmağı unudur, uçmur bir daha.*

*Sən gəl, ayrı səmtə qanad çal, dostum,
Bilsən də, canını alov yaxacaq.
Bizə misra dolu şeirlər bəxş et,
Məxmər qanadını qırma sən ancaq.*

Dünya yuxutək əriyir...

Daha bir məyusluq səhifəsi

*Daha bir səhifə üzgün məyusluq
Könül dəftərimə əlavə oldu.
Məni nə gözləyir, köçürdüm ora –
Nöqtəsiz, vergülsüz... səhifə doldu.*

*Bütün bəlli kəslər mənasızlaşdı...
Bu həyat ötüşər səfeh kinotək.
Möcüzə eşqiylə çox yaşadım mən,
Anladım ki, məzmun dəyişməyəcək.*

*Ağıla söykənib son nəfəsəcən
Ən uzun yaşayan ümiddi, sözsüz.
Bilirəm, qalacaq hər şey necə var,
Qəlbim, nə «bez» deyir, nə «əlini üz».*

*Özünü aldadıb yaşamaq üçün
İnsanlar səpilib Yer kürəsinə.
Hər şeyi görürlər, kainatı yox...
Nə fikir versinlər görünməyə?*

Şeirlər

*Başqa canlıları canlı bilmirik,
Sürü alçaqdadı, görünmür üzü.
Onlar da canlıdı, unuduruq biz,
Sürüdən saymırıq biz özümüzü.*

*Belə olmalıymış, yaqın ki... yoxsa,
Homo sapiens*- lər məhv olardılar.
Haqqı dərk eləmək çətindi-çətin,
Göz nə qədər görər, o qədər ağlar.*

*Gözlər kor oldular, pas tutdu ürək,
Yamanca bezdirir yaşamaq məni.
Gizlədim ağrımı... Mən də hamıtək,
Gücsüzəm, ittiham edəm özgəni.*

** homo sapienslər – şüurlu insanlar*

Dünya yuxutək əriyir...

Getmə, ana, anacan!

*Getmə, ana, anacan!
Sənsizlik məni sıxır.
Sən gedəndə yağışlar,
Durmadan, elə yağır.*

*Al, götür qucağına,
Sıx ürəyinə məni.
Sehrli baxışınla
İşıqlandır göyləri.*

*Hələ körpəyəm, ana,
Söz tutmur hələ dilim.
Kitab oxumamışam,
Dünya nədi, nə bilim?*

*Mən hələ lap körpəyəm,
Güclə addımlayıram.
Dərk etmirəm dünyanı,
Amma bir az duyuram.*

*Ana, axı de, niyə
İnsanlar ağlayırlar?
Böyüyüb biləcəyəm
Hardandı bu yalanlar.*

*Qoy kuklamlə oynayım,
Öyrənim mən susmağı.
Böyüklər bu həyatla
Oynayıb susur axı?..*

Şeirlər

*Qorxmağı öyrənəcəm
Biləcəyəm qəm nədi.
Heyif, itirəcəyəm
İnamımı hər şeyə.*

*Heyif ki, arzulamağı
Mən də tərgidəcəyəm.
Amma, yaqin, gecələr
Yuxuma gələcəksən.*

*Qəslər tikməyəcəm,
Nə vaxtım var, nə gücüm.
Heyif olacaq ömür,
Bir də başlamaq üçün.*

*Qocalıb peşman olsam,
Anılacaq nağıllar.
Bax, onda deyəcəyəm
Ürəyimdə nələr var.*

*Danışmağı bacara
Bilsəydim, ana, inan,
Öyrədərdim mən sənə
Nə cürə yaşayasan.*

*Getmə, ana, anacan!
Xahiş edirəm, qayıt!
Sən mənim nəfəsimdən,
Qayıt, körpəni oout!*

Dünya yuxutək əriyir...

Gedim bir az ağlayım

*Gedim, bir az ağlayım.
Elə belə, bir azca...
Ürəyimi gizlədib yastıq altda saxlayım.
Yoxsa, çölə tullayım?
Yox, gedim mən ağlayım.
Bəlkə, onu bağımıza aparım?
Yoxsa, atım dənizə, dalğalarda azdırım?
Bəlkə, küləyə verim, aparsın onu məndən?
Yoxsa, ləkdə basdırım, çiçək bitirsin hərdən?
Axı demir o mənə, nədən deşir sinəmi?
Əkim onu dibçəkdə, bəlkə, bitdi gül kimi?..
Bəlkə, futbol oynayan uşaqlara top gərək?
Götürün, bu da ürək!
Yoxsa, qonaqlar gəlsin, vaxtı hədəf verməyə?
Bolluca şərab içək, qoy qəlbimdən dadsınlar,
Didib yesinlər onu bu rəhmli qonaqlar.
Axı deyə bilmədi bu rahatsız ürəyim
Mən yazıqdan nə umar?..*

*Mən qəlbimi satıram! Bazar piştaxtasında!
Buyur, götür, ay adam, sən onu pulsuz apar!
İçi tikan – tilişkə, amansız qasırğalar...
Canımı ondan qurtar!*

*Yağışlı havalarda çətirimi açmaram,
Qoy bu rahatsız qəlbim yağışlar altıda qalsın.
Bəlkə, bir az toxtasın...
Ağrısını, qəmini sular yuyub aparsın.*

*Gecənin səssizliyi, tənhalıq dolu kədər...
Qəlbimlə baş-başayıq sübhün sonuna qədər.
"Onu məndən qoparın"! – Aya, Günəşə dedim.
Bilmirəm, nədən axı onu sənə vermədim?..*

Dünya yuxutək əriyir...

Yenə gecə gəlir

*Qapqara rənglərlə mən hey yazıram
Sənin hər sözünü öz ürəyimə.
Yenə gecə gəlir... de, hara qaçım?
Gecə yenə gəlir... onu sevmirəm.*

*Yüz yol oxuyuram cümlələrini,
Onları əzbərdən bilirəm daha.
Sayını bilmirəm göydə ulduzun,
Amma bircəsinə edirəm dua.*

*O nədi ki səndə, özgədə yoxdu?
O nədi? Mən özüm heç bilmirəmmi?
Səni özgələrdən ayırım deyə,
Görmək istəmirəm, bəlkə, heç kimi?*

*Mürəkkəb rəngiylə öz ürəyimdə
Rəsmi hey çəkir, hey rəngləyirəm.
Yenə gecə gəlir, mən hara qaçım?
Yenə gülümsəyib, salam verirəm.*

*Elə zülmət çöküb, itib kölgələr...
Kölgələr uyuyub, mənə tənhayam.
Amma daha heç nə dəymir xətrimə,
Çoxdandı, heç nədən mən utanmıram.*

*Utanc utanc verər, qorxusa, qorxu,
Nədən utanım mən, de, nədən qorxum?
Məni lap çoxdannan atıb səadət,
Sənin qismətinmiş oyatmaq onu.*

*Mürəkkəb rəngiylə bu ürəyimdə
Əbədi yazıram sənin adını.
Yenə gecə gəlir, mən hara qaçım?
Məhkumam indi də onu sevməyə.*

Dünya yuxutək əriyir...

Ürəyim

*Vurulmuşdum sənə, elə bilirdim,
Sən mənə heç zaman dönük çıxmazsan.
Elə yaratmışdım səni qəlbimdə
Gözünlə görsən də, heç tanımazsan.*

*Dəlitək sevirdim yaratdığımı,
Onunla özümü xoşbəxt sanırdım.
Sənsə, etinasız qalırdın buna,
Üstəlik, gülürdün mənim halıma.*

*Gülüş, göz yaşıyla dolu olsa da,
Sənin vecinə də deyildi həyat.
Onunsa, dünyada tayı yox idi,
Sən yox... bir, o idi mənə kainat.*

*Onunla tökürdüm göz yaşlarımı,
Cəsur da olurdum hərdən, şir kimi.
Gizləmirdim ondan heç sevdiyimi.
Odu ki, tək onu seçdi ürəyim.*

*İndi o, rəfdədi, düşüb də qalıb...
Dodaq boyaları, boş çanta kimi.
Batır tikanını, iynələ daha,
Geri istəmirəm mən ürəyimi.*

*Qoy sənin yanında qalsın həmişə,
Düşünmə heç, onun nə olduğunu.
Nə iləsə, bəlkə də, baxışlarınla
Elə hey yadıma salırsan onu.*

Zərif arzuları apardı külək

*Necə alındı ki, dostum, görəsən,
Zərif arzuları apardı külək?
Sən məndən ötəri mənim bağımdan
Dərdin sirlə dolu, yasaq bir çiçək.*

*O gülü sən dərib hədiyyə etdin.
Belə hədiyyələr tez-tez edərlər.
Verdin ki, mən baxım, necə qaralır,
Necə də ölürlər bu yazıq güllər.*

*Sən mənə şəkil də hədiyyə etdin.
Hədiyyə etdin ki, şəkil çəkməyim.
Qaranlıq rəngləri görməyə qoymur,
İşıqdasa, rənglər özləri solur...*

*Kitab bağışladın dəryalar qədər
Hamısının içi bomboş vərəqlər...
Qəfil bir Günəş də hədiyyə etdin,
Səhra yanğısıyla canımı üzər.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Boz yağışları da sən bağışladın.
Üstəlik, çətir də verdin hədiyyə.
Mən onun altında islanıb qaldım
Bu çətir xəlbirtək, axıdır deyə.*

*Kərpicdən bir ev də hədiyyə etdin,
Pəncərə-qapısı yoxdu bu evin.
İçində sakitcə boğulub qaldım
Olmadım qismətin, çıxmadı səsin.*

*İndi soruşursan yenidən məndən –
– Sənə daha nələr hədiyyə edim?..
– Olanlar bəsimdi, – deyirəm mən də,
Yaxşısı budu ki, burax, qoy gedim.*

L e y l a Ə l i y e v a

Sevgi və nifrət

*Sevgi, niyə nifrətlə dostluq edirsən?
O səni həm üzər, həm də yandırar.
Sevgi, bil, sənə də sevgi gərəkdi,
Qorxma, yalnız sevən qələbə çalar.*

*Get, qoy büdrətməsin səni inciklik,
Qısqanclıq kor edər, yum gözlərini.
Gözlərin hər zaman, qoy açıq olsun,
Unutma heç bir vaxt sevgi hissini.*

*İnansan ki, qürur, lay divar kimi,
Qoruyacaq səni, səfehən demək.
Oyun oynayırsan... kimlərdən ötrü?
Bu oyun səninçün oynanır demək.*

*Nə qədər sevməyə son verməmişən,
Vida deməmişən sən ümidlərə,
Bədbəxtlik gətirməz o sənə heç vaxt,
Sevməkdən gəl, qorxma sən əbəs yerə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*İstəmirsən səndən üz çevirsinlər?
Barı bilirsənmi, nə deməkdi bu?
Axı gün bitincə, gecələr gəlir,
Gecəsə, iztirab, qüssə, əzabdı.*

*Yalvarıram sənə, ağlama, sevgi...
Gecələr məni də ağlamaq tutur.
Mən nə «ulduz», nə «Ay» demirəm,
İstəyim, bir sənsən, səni vermərəm.*

*Sevgi, niyə nifrətlə dostluq edirsən?
Nifrətə öyrədə bilmədin məni.
Başım gicəllənir əlindən, sevgi,
Sənsiz həyat üzür, incidir məni.*

Göz yaşları

*Ağlamaq istədim, göz yaşım yoxdu...
Deyin indi mənə, kimdi günahkar?
Buz tutub gözlərim, donub göz yaşım...
Şairlər qəlbini sözlə ovudar.*

*Ağlamaq istədim, bilmədim nədən
Ağlaya bilmədim... Yoxdu həvəsim.
Amma ağlamaq da az fayda vermir,
Kimsəni ovudur, kimi səngidir.*

*Həyat, de, nələr var irəlilərdə?
Heç nəyi gizləmə, açıq danış sən.
Bəzən görürəm mən olacaqları
Heç nədən qorxmuram, təəssüflənmirəm.*

*Gözüm tutqunlaşıb, yorulmuşam mən
İçim bomboş səhra... yandırır-yaxır...
Heyif ki, çox sözlər yazı bilmədim,
Qismət, bəlkə, buymuş, kim bilir axı?*

Dünya yuxutək əriyir...

Ətraf sakitlikdi... qəlbim də sakit
Sakitlik bürüyüb evi, həyatı.
Qəlbimə, qəfildən qəm yuva salıb
İndi daha heç nə qorxutmur məni.

Mənə deyirlər ki, «dayan, səbr elə»,
«Tələsmə, bir az da düşün» – deyirlər.
Mənimsə səbrim yox, aqlım, bağışla,
«Düşün»sə, «fikrini» deyir, «dəyişmə».

Bəli, mən fikrimi dəyişməyəcəm!
Bunu nə vücudum, nə ruhum dilər.
Nahaqdan siz məni bağışlamayın,
Olanı yuxular mənə göstərər.

Budu bax, yanvar da qapını döyür
Otlar da soyuyur, yağışlar kəsir...
«Tezliklə dönəcəm» – deyib getsə də,
Yenə baş çəkməyə o biza gəlir.

Qayıdıb sevincək deyir, bir ildi
görüşə bilmirdik heç səninlə biz.
Amma elə bil ki, lap bu yaxında
görüşüb getmişdi səssiz-səmirsiz.

Şeirlər

*Budu, oturmuşam mən yenə tənha...
Nolsun, məgər burda cinayət varmı?
Lap belə varsa da, daha fərq etməz...
Zaman bağışlasın günahlarımı.*

*Cinayət özü də qəhrəmanlıqdı!
Mələk olmağımız baş tutmayacaq.
Mənimsə, mələyim lap yaxındadı,
Onu heç bir kimsə aldatmayacaq.*

*Sizə də «əlvıda» deyirəm, dostlar,
Getmək zamanıdır, salamat qalın!
Tezliklə geriyyə qayıdacağam!
Hər şey qayıdacaq... buna inanın!*

*Sağ olun, «əlvıda» deyirəm sizə!
Amma zəhləm gedir bu «əlvıda»dan.
Sakitcə özümə pıçıldayaram:
“Görüş gözləyəcəm mən hər sabahdan».*

Dünya yuxutək əriyir...

Getmə

*Getmə sən yanımdan, nolar, bir dayan...
Yalqız qoyma məni bu tənhalıqla.
Bir az qal yanımda, bir azca ləngi,
Burda aqlım itir kimsəsizlikdən.*

*Saxta sözlərinlə gəl, öymə məni,
Saxta təriflərin yalanla dolu...
Dostları özümə düşmən etdim ki,
Ən yaxın sirdaşın, tək mən olum.*

*Məni heç bir zaman şərə dəyişmə,
Kim çəkə bilər ki, mən çəkən dərdi?
Onsuz da dünyaya nifrət edirəm,
Çünki sakinləri, tək ölümlərdi.*

*Lənət yağdırıram dörd bir yanıma,
Saxta rəhmliyə, mərhəmətliyə.
Yalanlar satılır, hiylələr dolu,
Hamı da inanır bu «qələbəyə».*

*Sən gəl, özgələrə dostunu satma!
Onlar buna dəyməz, sözümə inan.
Yoxsa, özgələrə verilər ömrüm,
Səninlə bölməyə qalmaz bircə an.*

*Mənə bir qulaq as, onlardan olma,
Onlar iradəsiz, həm də cılızdı.
Miskin taleyinin qulu olanlar,
Yalanın, riyanın içində azdı.*

*Sən gəl, heç bir yerdə unutma məni,
Bil ki, unutsan da, yaddaşındayam.
Xatırla... və heç də qeyzlənmə ki,
Həyat maraqsızdı mənsiz olanda.*

*Təsadüfi görüş istəmirəm, yox...
İstəmirəm... qəlbim üzülür bundan.
Qiymətli olanı qorumaq çətin,
İtirmək asandı göz qırpımında.*

*Dibsiz səhraların qaranlığına
Atıb getmə məni, göz baxa-baxa...
"Əlvida" söyləmək istədim, amma,
Gördüm, öz-özünə çıxmısan yoxa.*

Dünya yuxutək əriyir...

Sevgi qulu

*Bir Sevgi Qulu vardı, səhralarla dolaşib
Quru gölməçələrdə o hey su axtarardı.
Hörümçək toruna düşmüşək, hərdən,
Göydə mələkləri qarğışlayardı.*

*Bir Eşq Ustadı da yaşardı dağda,
Dünya görünərdi ovuclarında.
İçi boş qəlbindən zinhara gəlib,
Bir gün mələkləri qınadı bunda.*

*Əlçatmaz ulduzlar yağışı altda,
Əlçatmaz arzular qovğalarında,
Qızdırmış xəstətək, zəhərlənmişək,
Qul cavab gəzirdi öz sevgisinə...*

*Ustadsa, qızmarca günəş altında,
Yaralı qəblərin taxtı başında,
Maraqsız sonunu əzbər bildiyi
Oxunmuş kitablar vərəqləyirdi.*

*Qul ağlar, qəmlənər, nifrət edərdi,
Qoşardı özündən incə sətirlər.
Sevimli gözləri hey axtarardı
Zülmət qaranlıqdan kor olmuş gözlər.*

*Unudub yolunu gözləyənləri,
Ustad həvəssiz-həvəssiz şərab içərdi.
Yox idi dünyada itirəcəyi,
Sıxıntı içində vaxt öldürərdi.*

*Bir gün Qul qəlbində ildırım çaxdı...
Çovğunlar oynadı, göylər söküldü.
Quru gölməçələr aşıb da daşdı,
Qul yuxuda ikən, aşkarda öldü.*

*Ustadın yuxusu ərsə çəkildi,
Girdi yuxusuna çılpaq meşələr.
Unudulmuş eşqlər xatırlanmadı,
Məna kəsb etmədi bol möcüzələr.*

*Xoşbəxt olan kimdi, deyin siz indi –
Ustad olan kimdi, Qul kim – bilən var?
Məncə, bu sualın cavabı yoxdu
Sevən, ya sevilən? – Siz verin qərar.*

Dünya yuxutək əriyir...

Sənə vurulmuşam

*Sənə vurulmuşam, amma nə fayda?
Hər şey ötüb keçir, qalan iz olur.
Oyunun qaydası beləymiş demə,
Onu bir başqa cür dəyişmək olur...*

*«Bağışla» – deyirəm mən gələcəyə,
Ələmdən qurtulub, sevinəcəyəm!
Yalan-doğru – “çalışacam” – deyirəm,
Bir daha qüssəyə yol verməyəcəyəm.*

*«Hər şey ayrı cürdü» – dedim yalandan.
Həm onu aldatdım, həm də özümü.
Qəlbimi gizlədim bəd nəzərlərdən,
Gizlədim mən onun açıq gözünü.*

*Yarımçıq bədənin çatlaq şüşəsi...
Şərabı məst edər, ömrü oğurlar.
İblislə də bitdi bütün haqq-hesab,
Onun da şəər vaxtı dərd çəkməyi var.*

Şeirlər

*Qalxıb Cəhənnəmdən dikələr İblis,
Çiyinə baş qoyub ağlayım deyə.
Mənə öz zəhərin tamdırar İblis,
Günahlar odunda qovrulurum deyə.*

*Şam kimi əriyib axıram yenə...
Alışmaq həvəsi canımı üzür.
Güclü əllərinə möhtacam yenə,
Əllərin ölümün xofun əridir.*

*Mən sənə aşıqəm, kim qınayacaq?
Qoy kimin meyli var, qınasın, neylək...
Sən gəl, fal açmayaq necə olacaq,
Olan hər nə varsa, gözəldi vallah.*

Dünya yuxutək əriyir...

Kişi və qarışqa

*Saat taxmışdı bir kişi
Yarı qızıl, yarı polad.
Qorxudan əl-qol atmırdı –
Birdən yerə düşər saat.*

*Ən mükəmməl, ən bahalı,
Mexanizmi vardı onun.
Saat dartırdı aşağı,
Yellədə bilmirdi qolun.*

*Dünyada belə bir saat
Bircə məndədi, – deyirdi,
Sığal çəkib bığlarına,
O hey özünü öyürdü.*

*Təkcə MƏN-əm, təkcə MƏN,
Belə bir saat taxan!
Şaham onunla, amma...
...üzülürəm qorxudan.*

*Bu an kişi gördü ki,
Yoldan qarışqa keçir.
Kişi güldü: "Tələsmə,
Özünü yorma bu cür."*

*Qarışqa çönüb dedi:
– Asandı əzmək məni.
Amma, qoy deyim, sənə,
Səfehlər bilməyəni.*

*Mükəmməl mexanizmlı,
Çox da gözəl saatdı.
Amma mənim həyatım
Ondan daha rahatdı.*

*İstərsən, öldür məni,
Ya da, rəhm elə indi.
Amma bil, mexanizmə
Ondan daha kamildi.*

Dünya yuxutək əriyir...

Sən necə gözəlsən...

*Sən necə gözəlsən...
Bir ciüt almaz kimi parlayır gözün.
Sən necə gözəlsən...
Belə gözəl olmaq, yox, olmaz düzü.
Baxışın alovətək, yandırır yaxır,
Məni isindirir bu odlu gözlər,
Bu alov canıma, ruhuma axır,
Batıram... gərəyim olmadı daha,
Nə sübhün dan üzü, nə qürub çağı.*

*Əslində, hər fəsil əzizdi mənə,
Həyatda lap qış da, payız da olsa.
Təcili zəng çalsın telefon deyə,
Tale özü sorar nə lazımdısa.*

*Səsini, nəbzini susdurur tale...
Gülüşi üzündə dondurur zaman.
Həsrətdən dayanar, döyünməz ürək,
Telefon da susar, zəngini çalmaz.*

*Sən necə gözəlsən, bilirsənmi heç?
Min bir səbəbi var bu gözəlliyin.
Özün də hər şeyi gözəl görürsən,
Hər şey gözəlləşir gözündə sənin.*

*Əlbəttə, olanı mən də bilirəm,
Bilirəm, sən mənim olmayacaqsan.
Əslində, mən səndən əl götürürəm,
Amma xəyalında, bil ki, qalacam.*

Vurulma mənə

*Vuruldun sən mənə... sonra nolacaq?
Sevginin ardınca nifrət gələcək?
Ağlıma gəlməzdi, sevən bir kəsi,
Necə asan imiş, demə, incitmək...
Heyif, inciyənlər tez unudulur,
İnciyən biz olsaq, rəhmimiz gələr.
Arzunu şüştək qırmaq asandı,
Sımanı yamamaq kimə nə verir?*

*Sevincək olarsan, vurulsan mənə,
Ömrü çox qısadı belə sevincin.
Bu gün Cənnətdisə, sabah Cəhənnəm...
Eh, zaman sürətlə dəyişir səmtin.
Gün batır, gün doğur, yenidən batır...
Qaçırıq həyatda, çarxda dələtək.
Bu gün Cənnətdisə, sabah Cəhənnəm,
Fikirlər qorxudan ölür, miskin kölətək.*

*Vuruldun sən mənə, buna şübhəm yox,
Qürur həqiqətlə necə oxşardı?!..
Sonsuzluğa gedən yolu seçsən də,
Ora bilet, qürurdan da bahadı.
Baş alıb gedərsən o sonsuzluğa,
Çətin qayıdarsan ordan geriyyə.
Odur ki, nə varsa, bu başdan unut,
Asan olur olmayanı itirmək.
Vurulsan da mənə, əlvida, dostum!
Sevmək həvəsinə qibtə edirəm.
Qapalı olsa da, ömrün çevrəsi,
Bu dar çevrə ilə mən də gedirəm.*

Dünya yuxutək əriyir...

Səninlə görüşün həsrətindəyəm

*Səninlə görüşün həsrətindəyəm,
Təşfiş içindəyəm, həm də qorxuram.
Qəlbimi gizləyib yastıq altında,
Dərdi pəncərədən çölə atıram.*

*Bayram ağacında şamlar yandırılıb
Odu buxarıda gur qalamışam.
Bu bayram-görüşün həsrətindəyəm,
Bayaqdan, gözlərim yolda qalmışam.*

*Sənə hədiyyələr hazırlayaram,
Gecənin bir vaxtı açıb baxasan.
İşığın hamını bürüsün gərək,
Məni də yadından çıxarmayasan.*

*Sənə hədiyyələr hazırlayıram,
Bomboş olsa belə, əlvən qutular.
Bütün əzizlərin arzularını
Yığaram, qutular içində saxlar.*

*Açarsan onları ağac altında,
Yığılan arzular gülər üzünə.
Sonrasa, sakitcə məni dindirib
Deyərsən: «indi də sən arzu söylə».*

*Arzum bir budu ki, göydə hər ulduz
Hər bir insan üçün yanıb-parlasın!
Bir də xahişimi eşitsin Zaman,
"Tələsmə!" – deyəndə, ayaq saxlasın.*

*İstərəm, ruhumu çalxalandıran
Dalğalar səngiyib geri çəkilsin.
Mənə adicə bir hədiyyə bəxş et,
Bütün əzizlərim baxıb da gülsün.*

*İstərəm, əhv etsin günahlarımı
Hər gecə yanıma gələn mələyim.
Bir də istəyirəm, ucadan deyim,
Yaxşı eşidilsin arzum, diləyim.*

*İstəyim budu ki, xoşbəxt olasan!
Qoy səadət tapsın hər sevən ürək!
Səninlə görüşün həsrətindəyəm,
Ləngimə, Yeni il, tez ol, gəl görək!*

Dünya yuxutək əriyir...

Qızıl balıq

Vaxtı fəvtə vermədən,
Qızıl qumlu sahildə
Üç qoca balıq tutdu.
Tutulan balıq deyil,
Elə bil qızıl baxtdı.

Yazıq balıq ilişdi
İti, bürünc qırmağa.
Qoca balıqçı isə,
Xəyalda varlanmağa.
Balıq söyləyincə ki:
"Əvəzini verərəm,
qaytar məni həyata",
Qoca tez cavabında:
"Nə deyirəm... – söylədi,
Əvəzində mən səndən
qızıl istərəm» – dedi.
Arzu yetdi yerinə,
Qoca da istəyinə.
Amma sevinmək tezdi,
Balıq yenə də düşdü
Qocaların əlinə.

Vaxtı fəvtə vermədi
bu dəm ikinci qoca:
"Məni hökmdar elə!" –
söylədi uca-uca.
Balıq söz verdi, onu
çatdırsın taxta-taca.

Şeirlər

*Sevinmək hələ tezdi,
Dərd geri döndü yenə.
Balıq sıçrayıb düşdü
Üçüncünün əlinə.*

*Balıq belə söylədi:
– Qoca, diləyin nədi?
Verərəm nə istəsən!
Yazığam, qaytar geri
yaşamaq haqqımı sən!*

*Qoca dedi: "Azadsan,
Rahat get üzə-üzə.
İnan, sənin ömrünü
bağışladım dənizə."*

*Balıq tez itdi gözdən,
Üzdü lap uzaqlara,
Ordan ucadan dedi:
«Bütün hədiyyələrdən
Azadlıq qiymətlidi!»*

*Cənnətdən qovub bizi,
Haqq edib uca varlıq.
Dünyanı məhv edirik,
Göyləri dağıdırıq...
Bir sandıq bağışlayıb
O, Cənnət əvəzinə.
Xeyirhaqlıqlar edib,
Yığmaq üçün içinə.*

*Qoca da hədiyyəsin
Açıb qoydu sandığa.
Uca saray tikmədi,
O çox varlıydı daha.*

Dünya yuxutək əriyir...

Elə bil alovсан

*Elə bil alovсан, sən hey yanırısan,
Şönlər saçırısan hey usanmadan.
Baxışının hökmü canlar dağlayır,
Qəbləri ram edib məmnun qalırsan.*

*Gücündən ağahsan, bilirəm, dostum,
Onu alət kimi işlədirsən sən.
İnsanlardan kağız kartlar düzəldib,
Vurub qalib gəlir, təslim edirsən.*

*Gecəni zülmətdən qoruyan tək,
Kiməsə acıyır, kimə yanırısan,
Bu dünyada sənək ola bilmədik,
Bizək olmağisa, sən bacarmırısan.*

*Bəzən sanıram ki, sən cadugərsən
Gizli arzuları çözən cadugər.
Kini, küdurəti küləyə verib,
Qoynunu xeyirə açan cadugər.*

*Hamını nədənsə qoruyan kimi,
Qılınc düzəltmişən sən yaxşılıqdan.
Onunla rahatca başlar kəsirsən
Buna haqqın varmı, necə bilirsən?*

*Bəzən də sanıram sən ifritəsən.
Səni qınamağa nə ixtiyarım?
Şəri küləklərə verirsən, əlbət,
Uca maləklərə olasan yaxın.*

*İndi sən nə yerdə, nə də göydəsən...
Bomboş uçurumlar saxlayır səni.
Bəlkə, bu səbəbdən belə dərdlisən?
Budu gözündəki tənhalıq qəmi?*

*Səni anlamadım, qoy olsun, neynək,
Xətt çəkdim üstündən, qismətdi bu da.
Amma dua etdim hər axşamçağı
Allaha şükür ki, varsan dünyada!*

Dünya yuxutək əriyir...

Zamanla döyüşə girirəm yenə

*Zamanla döyüşə girirəm yenə
Xəsis saatları lənətləyirəm.
Qırıb dağıdırəm saniyələri,
Qaçır dəqiqələr, yoxa çıxır qəm.*

*Dayan, acgöz zaman, ayaq saxla bir!
Səni də heç cürə anlamaq olmur.
Gah dəli yel təki ötür günlərim,
Gah da yerindəcə dayanıb durur.*

*Mənə sadə cavab gərək də deyil,
Dağları yıxmağa iradəm çatar.
Bir sənənin sirrini açə bilmədim,
Hamını aldatmaq bacarığın var.*

*Səndən inciyirəm, umub-küsürəm
Sən də gəl, bağışla bu zəifliyi.
Sənə ehtiyacım hədsizdi... Bil ki,
Sevgim də bitməzdi, sonsuzluq kimi.*

*Bəlkə, bizə gülür, həzz alır Zaman,
Əlbəttə, gülür o, gülür qaçaraq.
Bəlkə, illər keçər, sirlər açılar,
Bəlkə də, qurtuluş yetməz heç zaman.*

*Dağıdıb yüzlərlə daş divarları,
Yaxşı, buraxıram mən səni, Zaman!
Amma Yeni günü, yeni sabahı,
Bil ki, gözləyirəm mən, usanmadan.*

Payız

*Niyə 30 gün var bu ayda, görən?
Yoxsa, yaydan ötrü həsrət çəkirik?
Guya 31 gün olsaydı bu ay
Sevincək olardıq, kədərlənməzdik?*

*Kimsə deyəcək ki, boş şeydi, bəsdə,
Sənin kədərinə dəyməz heç bu gün.
Mənsə, cavabında gülümsəyəcəm,
Təbəssümün o tayında qalacaq üzüm.*

*«Bu gün nə gündü axı?» – deyəcək kimsə,
Bəlkə, kiminçünsə bu, mənasızdı.
Bu günün önəmi yoxsa kimsəyə,
Qoy öz həyatının ardın yaşasın.*

*Heç də qınamıram mən oktyabrı,
O özü an kimi qaçıb da keçər.
Amma unudulmaq istənilənlər
Gəlib yuxumuza girər hər gecə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Bu payız qürubu olsaydı əgər,
Ömrümün, günümün ən son qürubu,
Vaxtı itirmədən, fəvtə vermədən,
Ləl kimi ovcuma yığardım onu.*

*Duyardım qəlblərin döyüntüsünü,
Bəhanəm olmazdı qəm çəkim bir an.
Əlimi çəkməzdim heç ətəyindən,
Çəkərdim rəsmini, hey usanmadan.*

*Bütün dostlarımı basıb bağrıma,
Düşməni də sevər, alqışlayardım.
Tərəddüd etmədən, qəlbimi oyan
Bütün incikliyi bağışlayardım.*

*Basardım bağrıma onu doyunca,
Canımdan aralı qoymazdım bir an.
Azlıq eləməzdi mənə o heç vaxt
Ovcuma sıxardım, tamam solunca.*

Hamıya kömək edən

*Sakit ömür sürən bir adam vardı,
Çəkməsi də vardı özünə görə.
Qırıqlı, qabarlı, kobud əliylə
Rəsmlər çəkərdi o, talelərə.*

*Kimin ki, həyatı faniydi, puçdu,
Kim ki, bədbəxt idi, dərdin quluydu,
Onlarçün süzülmüş, ağ kətanlara
Əlvən boyalarla rənglər vururdu.*

*Ona: «kömək elə» – deyirdi hər kəs,
O da köməliyin əsirgəmirdi.
Ulduz yandırırdı göydə gecələr,
Ovcunda kəpənəklər bəsləyirdi.*

*Ona deyərdilər: «Kömək et bizə»,
O da hər bir kəsə kömək edirdi.
Çoxdan unutmuşdu o, rahatlığı,
Yuxu, yatmaq nədi, çoxdan bilmirdi.*

*Vaxt gəldi, yetişdi bağda ağaclar...
Yetişən – alma, nar, portağal oldu.
O isə görmədi bu gözəlliyi,
Çünki, dörd tərəfi dərd-qəmlə doldu.*

*O dedi: «Hamıya kömək edəcəm!»
Göydə qəmli üzən Ayı görmədi.
Yetişdi ağaclar yaşıl bağçada,
Xahişlər, göz yaşı qol-budaq verdi.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Dərdli insanlara əl uzatdı o,
Kömək umanlarsa, heç usanmadı.
Gözləri bildirsə yorğunluğunu,
Ona bu yorğunluq bağışlanmadı.*

*Qaragüruh onu daş-qalaq etdi,
«Vicdansız» və «acgöz» adlandırdılar.
Sanki insanların yaddaşı itdi,
Unudulub getdi çox yaxşılıqlar.*

*Qəlbində Allaha şübhə oyandı,
Şeytan yuva saldı onun içində.
«Dostluğa sadıqəm!» and verincə o,
Endi Cəhənnəmə – alov içinə.*

*Yetişdi ağaclar yaşıl bağçada,
Gözəl meyvələri çürüdü, getdi,
Cəhənnəmin odu alovlandıqca,
O da unuduldu, yaddaşdan itdi.*

*Tanrı səadəti dərdlə bir verir,
Dərdsiz nə bilinər səadət nədi?
Əslində, yalqızdı hər bir ölümlü,
Qəlbisə, arzuya daim təşnədi.*

*Burda anlamalı çətin şey yoxdu,
İnamı itən kəs nə yazıq olur?!
Kətana çəkilməmiş rəngləri pozan –
Özü öz əliylə özünü pozur.*

*Amma, nə də olsa, inanıram mən,
Güclülər yorulmaz xeyirxahlıqdan.
Qəlbi mərhəmətlə döyünən kəsin
İnamı qırılmaz, sınımaz heç zaman.*

Sənsiz dəli kimi darıxıram mən

*Sənsiz dəli kimi darıxıram mən...
Bu hiss hədərsə də, ürəyim üçün.
İstəyirəm sənə deyim: «Sadəcə,
nəfəs dərməyə də, sənsiz yox gücüm».*

*Sən ey Yer üzündə ən yaxın dostum!
Məni kəlməsiz də başa düşürsən.
Ürəyimi sıxan kədəri, qəmi
Gözümün içindən oxuyursan sən.*

*Sən arzu, əfsanə, sirli bir nağıl,
Günəş işığını heyran qoyursan!
Saxta maskalara yox ehtiyacım,
Yanımda sənintək, dostum varımsa.*

*Sən bir xəyalsən ki, dilərlər səni,
Səni diləyənin qəlbi gül açar.
Buzlaqlar əriyər hərarətindən,
Öyrətsən, balıqlar göylərdə uçar!*

*Sən arzu, sən Günəş, sən Göy üzüsən!
Ruhuma nurunla işıq saçırsan!
Bil ki, hiss eləsəm qayıtdığını,
İçim titrəyəcək, qanad çalacam!*

Dünya yuxutək əriyir...

Bakı

*Nə qədər şeir də qoşsalar sənə,
Vəsf etmək çətindi gözəlliyini.
Səninlə biz birgə nə yaşamadıq?
Səndən doğmasını taparam yəni?*

*Qərib ölkələrdə xatırlayarkən,
Olur ki, tökürəm göz yaşı səssiz.
Səni dərk etmədən, heyran qalırım...
Əgər dərk etsəm mən, dözmərəm sənsiz.*

*Guya öyrəşmişəm mən qəribliyə,
Belə yaşamağı sayıram hədə.ər.
Bəlkə də, alışıb vərdis etmişəm,
Səni sevəcəyəm ölənə qədər.*

*Xəzərin qoxusu, İçərişəhər...
Abşeron bürküsü, Xəzri, Gilavar...
Qəfil qonaqların səsi, hay-küyü...
Mənim doğma Bakım,
Darıxdım yaman...
Hər nələrin varsa, onlardan ötrü.*

Hardasan, dünyanın yaxşı adamı?

*Hardasan, dünyanın yaxşı adamı?
Görən, hansı uzaq qitələrdəsən?..
Bütün dənizlərdən, çaylardan keçib
Səninlə görüşə tələsirəm mən!*

*Dağların ən uca dikinə qalxıb,
Gərək tərgidim mən nifrət etməyi.
Qəlbimin işığın tezəcə yandırım,
Görüm tez üzünü, siluetini.*

*Yaşıl meşələrdən qaçıb keçirəm,
Özümü vururam mən hey karlığa.
Axı yad gülüşlər, özgə səsləri
Qoymur sözlərinə qulaq asmağa.*

*Qorxulu deyil heç, tufan, fırtına,
Ağlağan yağış da qorxutmur məni.
Qovum buludları, bir də göy üzü
Məndən gizləməsin, qoy gözlərini.*

*Əgər mən qanadlı bir quş olsaydım,
Uçub axtarardım hər yerdə səni.
Əlimdən verməyim deyə, bir daha
Bərk-bərk qucaqlardım çiyinlərini.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Sarışın mərcanlı mavi sular da,
Çoxdan unudulmuş dərya dibində,
Qoşulub üzəydim balıqlarla mən,
Sənə rast gələydim günün birində.*

*Gecələr bərq vurur Ayın işığı
Həsrətdən yuxu da getmir gözümə.
Adamlar fanilik ardınca üzür,
Mən isə səninlə gizli görüşə.*

*Səhərlər görüşüb sübh şafəqiylə,
Səni soruşaram al üfüqlərdən.
İşıqlı dünyanı gəzib dolaşıb,
Dəli külək tək, mən hey ötəram.*

*Hardasan, dünyanın yaxşı adamı?
– Bu sirrin qapısını aç... – pıçıldaram.
Sübhün al şafəqi gülər və deyər:
– Hər kəsin qəlbində yaşar o insan!*

Elegiya

*Ulduzlar düzül sə pilləkən kimi,
Dolsa gözlərimə Ayın işığı,
Qalxıb pillə-pillə göyün üzünə
Səni qaytarardım ordan aşağı.*

*Bərk-bərk ürəyimə sıxdıqlarımı
Çatdırıb bilsəydi küləklər sənə,
Bax, onda bilərdin, səninçün necə
darıxıb üzülür ürəyim mənim.*

*Qəlbimin içində yaşayan səsin
Əzizdi arzudan, istəkdən mənə.
Sözlərinlə bağlı xatirələri,
Kaş çaylar özümə qaytara bilə.*

*Səni hardan tapım, bilmirəm axı?!
Göstərə biləydi bəri buludlar.
Bir anlıq əlindən yapışaydım kaş!
Belə bir əlçatmaz diləyim də var.*

*Niyə göz yaşları dönür dənizə? –
söyləyə bilsəydi yağışlar mənə,
Dincliyin barədə bildiklərini
Ay da, ulduzlar da deyərdi mənə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Mehriban səsini duyuram hər an,
Məni uzaqlarda sən qoruyursan.
Kaş ki, hisslərimi çatdıra dağlar,
Necə darıxıram, özün duyasan.*

*Ağaclar körpüyə çevrilsəydilər,
Üstüylə hey, sənə sarı qaçardım.
Deyə bilmədiyim hər şey barədə
Bircə təbəssümlə söhbət açardım.*

*Gündüzə çevrilə bilsəydi gecə,
Günəş nur saçardı qaranlıqlara.
Bərk-bərk sarıldım, qucardım səni,
Daha getməyəsən məndən uzağa.*

*Dünyanın ən yaxşı adamıydın sən,
Xatirən əbədi yaşar qəlbimdə.
Bil ki, gözləyəcəm görüşümüzü,
Buna inanacam, bil ki, həmişə.*

Atəşfəşanlıq

*Niyə atəşfəşanlıqdan yazmadım, görən?
Yazmadım göylərin nurlanmasından?
Milyonlarla qəlbin həsrət çəkdiyi
Sevincin gözlərdə əks olmasından?*

*Uşaq çağlarımdan bələdəm ona,
Doğulduğum gündən doğmadı mənə.
İşığı illərlə tükənən deyil,
İllər ötüşsə də, nur saçır yenə...*

*Göyün qürubunda dəyişincə gün,
Üfüqlər adamı aldadan zaman,
Yanımda quruca kölgələr qalar,
Hisslər məhrum olar yenə uçuşdan...*

*Göyə min rəng vurur atəşfəşanlıq,
Bu dünya yuxutək, əriyib gedər...
Zülmətdə ümiddən ocaq çatmağı
Tək bir o bacarar, o edə bilər.*

*Onunla tanışam lap uşaqlıqdan,
Sevinclə, tək onu könlüm gözləyir.
Bəlkə, gülməli dediyim, ancaq,
Ruhumu təkə o... o tilsimləyir...*

Dünya yuxutək əriyir...

Qorxmuram heç nədən bu dünyada mən

*Səni milyard dəfə öpmək istərəm!
Buna ömür çatmaz, bilirəm axı?!
Səni milyard dəfə öpmək istərəm!
Ayaq saxla həyat, gəl qovma vaxtı.*

*Ayaq saxla, həyat, dayan, nəfəs də!
Boş yerə çapırsan, bezmirsən necə?
Bütün saatları, saniyələri
Sındırıb dağıdım, döndərim heçə!*

*Əbədi yox olsun «an» deyilən şey,
Heçliyə çevrilsin saniyələr də...
Günəş də yox olsun, qar da ərisin,
Beləcə əvvəl də, axır da itsin.*

*Qorxmuram heç nədən bu dünyada mən!
Sanki yaşayıram özgə bir anda.
Qalxıram ulduzlu ənginliklərə,
Səninlə, səninlə ayrı zamanda!*

*Mən səni sevirəm... Görəsən, sevgi
Olurmu gülməli, eybəcər, fani?
Sevib anladım mən, bir də yenidən
Sevgi gözəllikdi... odur əbədi!*

Şeirlər

*Sevirəm, nədə mən haqsızam axı?..
Heç nə eşitmirəm, qınamayın siz.
Sözlər səssizləşir sevənlər üçün,
Ağaclar dayanıb durur nəfəssiz.*

*Cavab da qorxutmaz sevən kəsləri,
Verilən sualın mənası itər.
Həyat – sevənlərçün bir sayıqlama...
Şübhələr silinər, itər qəm, kədər.*

*Silinər sıxıntı, gün-güzəran da,
Qorxunun sapları qırılıb qaçar.
Aşıqlar unudar bizim dünyanı,
Onu bir-birinin gözündə tapar.*

*Eşqi sağaltmağa çalışmayın siz,
Tapılmaz sevgiyə heç yanda məlhəm.
Sevməyi bacaran kəslərdən ötrü
Qızdırma gətirməz nə ağrı, nə qəm.*

*Eşqi sağaltmağa çalışmayın siz,
O özü ən yaxşı həbdi dünyada.
Eşqsiz insan – ruhsuz, ölü bir bədən,
Ömrünü qafəsdə verər o bada.*

*Səni milyard dəfə öpmək istərəm!
Vallah çatdıraram, bacararam mən!
Lap xəyalda olsun, lap bircə dəfə
Sevib adlayaram, sənə yetərəm!*

Dünya yuxutək əriyir...

İnsanlar

*İnsanlar, bilirəm, çətindi sevmək,
Nifrət eləməksə, asandı siza.
İnsanlar, heç zaman könül qırmayın,
Sevinc bəxş edin siz bir-biriniza.*

*Üfüqdən aşmağa tələsən insan
Tutmağa çalışır ötən anları.
Təbəssüm, göz yaşı, ah-nalə, tər-qan...
Zaman nəfəsini duymur onların.*

*Duymur sevincini, əzablarını,
Ötür insafsızca, yeri bilinmir.
Zamançün heç nədi insan fəryadı
Hüdudu hardadı? Bu da bilinmir...*

*Zaman, bilirsən ki, səni mən necə
Sevir, qısqanıram dəlicəsinə.
Yalnız mənimki ol, – deyirəm sənə, –
– Qandallayım səni, geriyə dönmə!*

*Sən mənim əbədi ola bilərsən,
Özün bilirsən ki, başqayam tamam.
Hər şeyi verərəm, saxla əlində,
Yansa, sən olarsan ovcumdan daman.*

*Ağlaram, gözümün yaşı tükənməz...
Göz yaşı əbədi yasaq olsa da.
Misli-bərabəri yox hər damlanın,
Sırrək, qalar onlar kirpik altında.*

*İnsanlar, qiymayın bir-birinizə!
Bu həyat amansız işlər görəndi!
Amma ən qüdrətli dənizlər belə,
Təmənnəsizliyə dəyər verəndi.*

*Gecə, odlu-odlu duyuram səni...
Gecə, ulduzların mənimçün doğur.
Səni heç bir kəslə bölüşməyəm mən,
Səninlə yalqızlıq yadımdan çıxır.*

*Neynək, bağışlayaq, gəl incikliyi,
Unudaq, can atağ sevgiyə sarı.
Çox şeyi görürəm mən gözübağlı,
İnsanlar, çalışın, sevin İnsanı!*

Dünya yuxutək əriyir...

Məktub

*Mən sənə heç zaman məktub yazmadım...
Qəlbimdə nələr var, yazmadım sənə.
Qorxdum ki, yazmalı olacaqlarım,
Layiq olduğundan cılız görünə.*

*Heyif ki, lüğətdə sözlər çox azdı,
Yetmir qüvvələri hissi deməyə.
Odu ki, dinmirdim, elə susurdum,
Susurdum ki, sükut hər şeyi deyə.*

*Hər şeyi eşidib başa düşürsən,
Görürsən yağışı buludsuz göydə.
Gözləri kitabtək, oxuyursan sən,
Günəş işığısan, sanki bəbəkə.*

*Divar arxasında əsən küləyi
Duyur, hiss edirsən sən, birdən-birə.
Qoy bütün gəmilər küssün sözümdən
Gedib çırpılsınlar aysberqlərə.*

*Ərisin zülmətdə, qoy, bütün şamlar,
Ulduzlar nur saçsın biz gedən yola.
Yuxuda səninlə görüşmək üçün
Hazıram əbədi yuxuya dalam.*

*Yenə də gecədi... Haqq üzə çıxır...
Güzgülər aldatmır adamı daha.
Gecədi... gecəylə yalnız deyiləm,
Axı yanımdasan, tənha olsam da.*

*Dikəl, zirvələri adlayıb da keç,
Üzüb keç çayları, dənizləri sən!
Sonu görünməyən vadilərdən öt,
Necə gözləyirəm səni, bilirsən.*

*Ağlama. Buna bir səbəb varmı heç?
Necə sənin olum, de, mən əbədi?
Yarımçıq yaşamaq olarmı ömrü,
Saxlamaq olarmı, əbədiyyəti?*

*Mən sənə heç zaman məktub yazmadım,
Artıq yazacağam – budu son qərar.
Heyif ki, lüğətdə sözlər çox azdı,
Amma ki, "sevirəm" kəlməsi də var.*

Dünya yuxutək əriyir...

Hərənin öz sonu

*Qatar, reislər və yollar...
Qəlb necə çırpınır, duymursan onu.
Döyünən ürəklər çoxdu dünyada,
Onların da hər birinin öz sonu.
Yola düzəlməyə can atmır qatar,
Hara tələssin ki, nəfəsin dərir.
Zaman imkan verir dua etməyə,
Günah etməyə də o imkan verir.
Ümitsiz günlərin zülmət tuneli
Günəş işığıyla əvəz olunur...
Qatar özü seçir getdiyi yolu,
Bizə haqq verilmir dəyişək onu.
Qatar həyat qədər amansızdı, bax...
Hər şeydən, öncədən o, xəbər verir.
Bizi bir araya toplayıbsa da,
Hər kəs öz yoluyla yenə tək gedir.
Özümüz qatarda, gözümüz yolda,
Nəsa gözləyirik... bilmirik nəyi.
Nə qədər düşünüb fikirləşsək də,
Bacarmırıq Haqqı tam dərk etməyi.
Dayan, ayaq saxla yolundan, qatar!
Dinlə göz yaşını, ağrını, dayan!
Amma vaxtın yoxdu, aparır yollar...
Bizi saatlara dəyişir zaman.
Budur bax, göründü dayanacaq da...
Yolumuz burdaca qurtarır, bitir.
Amma qatar gedir, lap həyat kimi!
Yeni ürəklərlə yüklənib gedir...*

Nədən qəfil pis oldum?

*Nədən qəfil pis oldum?
Günahım nədi, görən?
Mən ki, heç istəmirdim
Bir kimsəni incidəm.
Mələklər gözləmirlər
Yaxşılığın əvəzin,
Yalançı yardımlara
Yox onların həvəsi.
Gözlər kor olan kimi,
Çox-çox şeyləri görür.
Ancaq gözlərə baxmaq
Müskül bir işə dönür.
Yağış yağır, ağlayır,
Yol başdan-başa islaq...
London bezmir sükutdan,
Hönlürür hıçqıraraq.
Biz nəyi itirmişik?
Niyə itiririk biz?
Qorxu hissini özünü
Qorxulu olur hədsiz.
Allaha yalvarmağa
Hər kəsin var imkanı.
Bizə əldən veririk
Ən dəyərlili olanı.
Ağlamaq bacarmıram
Buna öyrəşməmişəm.*

Dünya yuxutək əriyir...

Həyatsə öyrədəndi,
Öyrədir o həmişə.
Bilmək istəyirəm ki,
Niyə sevinəndə mən,
Qəlbləri sındırırım?
Bir də, nədəndi, görən,
Puç olur saf arzular?
Ruhu, canı yandırır...
Hər şeyə ki, çarə var?
İzah edin bir bunu –
Çarə varsa, hər şeyə,
Həqiqət vurğunları
Yalan satırlar... Niyə?
Saxta bir səltənətə
Gərəkdimi həqiqət?
Hə, gərəkdi, gərəkdi,
Amma ki, sözdə, əlbət.
Həqiqət, xəyanətlə
Qorxudursan hər kəsi!
Qorxunu yaşamaqsa,
Özü qorxudur bizi.
Nədən belə pis oldum?
Günahım, görən, nədi?
Ağlım çox şey bilsə də,
Mənə heç nə demədi.
Qürubun acığına
Qoy Günəş dönsün geri –
Qoy qəlblər ağrıməsın –
Ağrıməsın heç biri!

Yalan

*Yalan... Söz verək ki, doğru danışaq,
Kimə nə isə deməkdən niyə utanaq?
Yalan... qəlbimizi o parçalayır,
Qorxur həqiqətdən bu miskin yaltaq.*

*Üzünə təbəssüm qondurmaz yalan,
İnanma, dərdinə o əlac etməz.
Kim bunu deyib ki, boş şeydi həsrət?
Həqiqi olanı heç nə gizləməz.*

*İstərsən, həsrət çək, ya da ki, şənlən,
Suçun var, Allaha yalvar, haqdı bu.
Nədə günahkardı, anlayır hər kəs,
Haqqı pərdələməz ömrün qürubu.*

*Aldatdın... amma, sən qalib deyilsən.
Qalib o kəsdi ki, yalana uymur.
Əgər rəhmin varsa, gəl, kömək elə,
Gecə xain çıxıb, yatmağa qoymur.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Yalan, bəhanəylə doludu için!
Həyatsa, filmtək görünür bizə.
Amma ürək elə, üz çevir ondan,
Qəlbin saflığını satma İblisə.*

*Çatirsiz gəzməkdən yağış altında
Təəssüf etməzsən, çölə çıx, dostum.
Həqiqəti söylə, heç nədən qorxma,
Haqqı danmaq olmaz, üzü çox bozdu.*

*Kimi aldatmışan, anlayırsanmı?
İndi hər sözünə cavabdehsən sən.
Kim də bilməsə də, sən anlayırsan –
Ağıldı qorxunun əhdini kəsən.*

*Ağıldı, vicdanı sakitcə əzir,
Özü də əriyir bu əzablarda.
Aldatdın... hamı da sənə inandı,
Sən ki, inanmadın öz yalanına?!..*

Gedəcəyəm

*Bil ki, gedəcəyəm mən,
Möcüzə güdmə nahaq.
Bu dünyada heç kimə,
Mənsub olmayacağam!*

*Gedəcəm, sən ağlama,
Səfehlərdi ağlayan.
Başqa cür yaşamaram,
Nə dərd elə, nə də yan.*

*Deyirlər, hər bir kəsin
İkinci yarısı var.
İstəmirəm... ürəyim
Təklidə dinclik tapar.*

*Hər canlıdan, deyirlər,
Cüt yaradıb Yaradan.
Amma hamı da təkdi...
İnanmır buna adam.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Gedəcəyəm, yalvarma,
Səndən uzaq olacam.
Dərd eləyib üzülmə,
Yaddaşında qalacam.*

*Gedəcəyəm, soruşma
Niyə biz belə olduq?
Hər şey qurtarıb getdi...
Biz nədən başlamışdıq?..*

*Heyif ki, çox duyğular
Buxarlanır heçliyə.
Dünyam çoxdan boşalıb,
Dönməyəcəm geriyə.*

*Mən çıxıb gedəcəyəm,
Qəlbində söysən belə.
Gedəcəyəm ömürlük!
Olacağam əbədi!
Geri dönməyəcəyəm!*

Qaniçən

*Qandı qaniçənin tək bir istəyi,
Nə süddü, nə sudu, nə də şirədi.
O, sevgi haqqında heç bir şey bilmir
Tənha da qalanda, bilmir bu nədi.*

*Gözləri qapanmır gecələr onun,
Özünə nə dinclik, nə yuxu umur.
Soruşsan, görərsən bilmir yaşını,
Sevmir kinoları, kitab oxumur.*

*Qaniçən seçilməz adi adamdan,
Amma şübhə salar o, ürəklərə.
Özündən çıxarmaq çətindi onu,
Coşmaz, dalaşmaz o bir kimsə ilə.*

*Fırtınadan güclü sakitliyi var,
Qoca da, cavan da tanıyır onu.
Yaşayır içində çox qəhrəmanlar,
Buna baxmayaraq, utancaqdı o.*

*Siz ona şərab da təklif etməyin,
Yarıxoş, yarısərt imtina edər.
Aldadar ki, «toxam». Xoşbəxt olmağa
Ona al şərab yox, təkə qan yetər.*

*Heyif ki, gücünüz çatmaz sevməyə,
Ona nifrət etmək hər şeydən asan.
Bütün zəifləri bağışlayar o,
Özü də inciməz, küsməz heç zaman.*

Dünya yuxutək əriyir...

*O nə xəstələnir, nə də üzülür,
Siqaret də çəkmir, oruc da tutmur.
Gün çıxana qədər qalxır ayağa,
Dua eləməyi heç vaxt unutmur.*

*Gözəldi... və sevir gözəl olanı
Görür gözəlliyi, çirkinliyi də.
Mərhəmət bəxş edir zalım kəslərə,
Özü möhtac ikən kiçicik rəhmə.*

*Qaniçən sual da verməz bir kəsə,
Heyrət eləyərlər... Qorxarlar axı?!..
Göz yaşı nə dadır, gözləri bilməz,
Gülümsəmək nədi – bilməz dodağı.*

*Kim bilir, bəlkə, o, hədsiz sadədi?
Sadəlik torunda dolaşıb bu cür?
Əli ulduzlara toxunur, amma,
İnsan faniliyin gözləri görmür.*

*Qandı qaniçənin tək bir istəyi,
Qan – yanğı, qan ruhu calayar həzzə.
Günəş – qaniçənin sevgi mənbəyi
Bəzən isindirər, dağ basar bəzən!*

Yay

*Allah eləsin ki, biz hamılıqla
70-80 il yox, 100 il yaşayaq.
Az yaşanan ömrün mənası yoxdu,
Qoy günlər ötüssün ildirimsayaq.*

*Bu gün dünənkindən bir qədər pisdi,
Qətiyyən ehtiyac yoxdu sabaha.
Bu bahar necə də erkəndən gəldi?
Qış isə hamıya yad olub daha.*

*Nə qədər qızmar da olsa havası,
Yay fəsli bir ayrı aləmdi ancaq.
Onunsa, ardınca soyuqlar gəlir,
Payız yetişəcək, yağış yağacaq.*

*Gəlin, yola verək sabahki günü,
Bir gündü, keçsə də, o lap bir iltək.
Yağışına görə günahkardı o,
Yağış ki, əbədi deyil, o da kəsəcək.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Bir azca gözləmək gərəkdi indi,
Bir həftədən sonra gün doğar burda.
Yayı itirməli olacağıq biz,
Deyirlər, dönəcək bir də baharda.*

*Əlbəttə, baharı hər bir kəs sevir,
Martın al günəşi qoy gülsün bizə.
Amma bu fevraldan lap zəhləm gedir,
İyirmi doqquz gün uzanır nəyə.*

*İyirmi doqquz gün nədi ki? Heç nə.
Hiss edilmədən o keçib gedəcək.
Dözüb ötürək qoy, onu birtəhər,
Yayı gözləyək biz, o tez gələcək!*

Darıxıram səninçün

*Darıxıram səninçün
Yaman intizardayam.
Səninlə görüşməyə
Günlərimi sayıram.*

*Sənin o doğma qoxun
Ruhumda sızıldayır.
Səninçün darıxıram,
Məni bu qəmdən ayır.*

*Bəzən nəfəsim çatmır,
Soyuyur hər yan bütün.
Kainatın sonunda
Darıxıram səninçün.*

*Bunu anlayırsanmı?
Lap səfeh də anlayar.
Üzür içimdən məni
Ona olan duyğular.*

*Gecə-gündüz, həmişə
Darıxıram onunçün.
Burda bir müəmma yox –
Bakıycün darıxıram,
Özü də lap çox, lap çox...*

Dünya yuxutək əriyir...

Səni atmaq istəmirəm

*Səni atmaq istəmirəm,
Atmaya da bilmirəm, ancaq.
Uduzmaqçün oynadınmı? –
bir gün ağlın soruşacaq.*

*Niyə oynadın? Uduzdun...
Sonu bilirdin axı?!
Özünü qalib sanırdın,
Xəyal oldu udmağın.*

*Uduş yoxdu bu işdə,
Qələbə ola bilməz.
Həyat da kino deyil,
Sonu elə tez yetməz.*

*Cavan ruhun şübhədə
Nədi onun duyduğu?
Nahaqdan gözləyirdin
Sən ayrı bir sonluğu.*

*O sonluq alınmaz,
Son sona yetdi.
Ağırdı itirmək,
Mən də itirdim.*

*Görən, «bağışla» desəm,
Nə isə dəyişəcək?
Desəm ki, burax məni,
O ötənlərdən əl çək...*

Şeirlər

*Desəm ki, «ağlama»...
Səncə, bitəcəkmə bütün intizar?
Necə söyləyim «unut»?
Axı unutmaqla heç yoxdu aran?*

*İstəyirəm xahiş edəm:
«Yum o dərdli gözlərini».
Yaxınında olsam belə,
Yanında ki, yoxam sənini?!*

*Əlbəttə, mənim ağlını
Bir müddət sən aldın ələ.
Yəqin, günah özündədi,
Bəlalara düşdün belə.*

*Günah, bəlkə də, məndədi,
İndi bunun nə fərqi var?
Günahla ömür sürməyəm,
Sübhə qədər o yox olar.*

*Sən də itərsən onunla...
Odur ki, gəl bir düşünək.
Qəmlənib üzülməkdənsə,
Gəl, sözü qüruba verək.*

*Səninlə alınmır ömür,
Alınmır «alınmır» sözü.
Sənsiz tənhalıq uzanır...
Məni üzən budu, düzü.*

*Aramızda bitib qalxan
Bu sıx ağaclığı qırma.
Amansızlıqla getsəm də,
Ümid qapısını vurma.*

Dünya yuxutək əriyir...

Mən gərək özümü cəzalandıram

*Yaxşı aparmadım dünən özümü
Mən gərək özümü cəzalandıram.
Könüllər sındırdım insafsızlıqla,
Şərab da içdim ki, təsəlli tapam.*

*Cəzalanmalıyam, o səbəbdən ki,
Ucadan gülmüşəm, haqqı demişəm.
Bir də ki... bir də ki, gözəlliyimlə
Dünyanı önümdə diz çökdürmüşəm.*

*Bəzən tək özümlə qalmaq istərəm...
Axı heç bilmirəm indi mən kiməm?
Mələklərin lütfü bezdirib məni,
Ruhuma hakimdi İblis bu gündən.*

*Qəmli, miskin üzlər yan-yörəm dolu,
Yeyir ac baxışlar hər yandan məni.
Bircə dostum varsa, o da özüməm
Onu tərək etməyəm, üzsə də məni.*

*Cismimi məhv edən ağrılarımı
Dəyişdim ruhumu üzən ağrıya.
Arzular yanğısı imkan vermədi,
Qismətim olmadın, döndün yuxuya.*

*Qoy hamı ağlasın, dərd çəksin, neynək,
Mənim gözlərimlə, yaşarmayacaq.
Təbəssüm ağrımı tam gizləyəcək,
Ruhum səhralarda yalnız qalacaq.*

*Cəza verəcəyəm özümə... sonra
Bu şövq acısından zövq alacağam!
Dərd də çəkməyəcəm...
Xoşbəxtliyə,
Ayrı əzablarda, qəmdə tapacam.*

Dünya yuxutək əriyir...

Mənə bir söz de

*Mənə bir söz de...
Cavabında mən də söz deyim.
Elə bir söz de ki,
Sıxıb ürəyimdə gizləyə bilim.
Əlini mənə ver...
Əvəzində üçün qaytarım.
Sıxılma,
Sevinc özü də sıxıntı verir.
Mənə bax, hərdən bir...
İstəyirəm, çox baxasan üzümə.
Qəfəsin qapısı açılıb daha,
Ruhum pərvazlanır, o, sərhəd bilmir.
İnciklik nə olan şeydi?
Anla bir bunu.
Heç vaxt könül qırmaz bunu bilənlər.
Ayrılıq yetişib, ayrılacağıq...
Səbəblər barədə, heç də düşünmə.
Məndən üzr dilə...
Səni zəiflətməz peşmançılıqlar.
Saxtılıq içində boğulub batar
Üzr diləməyi bacarmayanlar.*

Çox şey istəyirəm...
Mənə çox şey ver.
Çox da qaytararam, narahat olma.
Açgöz tamahkarlar bilməyərkədən,
Küləyə verərlər nələri varsa.
Qorxudan qorxma sən...
Hamıdan cürətli olanlar qorxur.
Qorxuyla təkbətək döyüşlərə gir,
Qoy gücün çoxalsın, bundan qürur duy.
Ya da ki, sadəcə, mərhəmətli ol,
Qaranlıqda azanlara əl uzat.
Əvəzi gözləmə,
Özgəyə köməyi qaytarır həyat.
Mənə bir söz de...
Bircə sözün dəryalarca qiymətli idi mənimçün.
Əfsanə sevgiyə inanmıram mən,
Həm də inanıram, sevdiyim üçün.

Dünya yuxutək əriyir...

Romada

*Romada, bulaşığı bir skamyada
Səssiz oturmuşam noyabr günü.
Böyürümdə əyləşib miskin bir səfil...
Görən, nədi üzən onun könlünü?*

*Ondan içki iyi, çirk iyi gəlir,
Gəlir siqaretin boğuş qoxusu.
Bizim aramızda doğma nə var ki?
O, həyat yorğunu, çıxmaz yorğusu.*

*Yoldan ötüşənlər baxırlar bizə,
Hamının üzündən təəccüb yağır.
Görən nəylə bənzəyirik bir-birimizə?
Yalan nədi bilmir, mənçə, bu fağır.*

*Bir səbəb də yoxdu yalan deməyə,
Bircə uçurum var qarşıda cəmi.
Qazandığı nədi, itirdiyi nə,
Durub hiylə gəlsin kiməsə indi.*

*O sakitcə yatıb skamyasında,
Bu xorultu səsi onun səsidə.
Yuxu verilibdi hər doğulana,
Hər kəs həyatının bir köləsidə.*

*Nədəsə bənzərik, demək, onunla
Sualın cavabı, mənçə, bax, budu.
Romada, həmişəyaşıl şamlar altında
Bizi qəfil külək alıb apardı...*

Qorxmuram

*Amansız gecələr qorxutmur məni,
Qorxmuram şaxtadan, soyuq küləkdən!
Keçib taleyindən tənha kəslərin,
Bir daha geriyə dönməyəcəyəm!*

*Qorxutmur kimsənin dərqli göz yaşı,
"Dayan!.." – harayları sarmır qəlbimi.
Miskin yaddaşlardan, boş həsrətlərdən
Keçib adlayacam mən qaya kimi!*

*Qorxmuram əbədi umu-küsdən,
Sevgiylə nifrətin qarışığından,
Maraqlı baxışlar, xain nəzərlər,
Qalar yollarımın dolaşığında!*

*Qorxutmur çəkdiyim acılar məni,
Vecimə də deyil özgə ağrılar,
Solsun özxoşuna onlar gül kimi,
Bağışlamasınlar qoy, ömründə məni!*

*Qorxutmur günəşsiz, boz havalar da,
Yağış da yağanda kədərlənmirəm.
Zamantək gedirəm, geri baxmadan!
«Dayan!» – desələr də, dayanmır Zaman!*

*Dəhşət bürüsə də, qorxmuram əsla,
Qəlbim ağrısı da, dözürəm ona.
Qəddar soyuqluqla, həm də dəlitək,
Verərəm nəyim var, mənim olana.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Belə təslim olmaq qorxutmur məni,
Utanmaram, çıxsam bu halda yoxa.
Yarımçıq deyiləm, mən – Bütöv Təkəm!
Küləklər əlində qalmaz heç yaxam!*

*Qorxmuram, qorxmaqdan qorxduğum üçün,
Dəhşətə gəlsəm də, lap tək qalanda.
Hamı ağlayanda gülməyim gəlir,
Mənsə ağlayıram Ay işığında.*

*Qorxmuram, səssizcə itib getsə də,
Məndən uzaqlaşan həyat günbəgün.
Elə istəyirəm, büküb çətiri
Yağışlar altında islanım bütün!*

*Qorxutmur inamım möcüzələrə!
Bu inam tükənməz məndə heç zaman.
Qəlbimin kilidin qırıb qoy açım,
Qoy hamı buyursun, qəlbim boş qalsın...*

*Amansız gecələr qorxutmur məni,
Qorxutmur soyuğu sərt küləklərin,
Keçim taleyindən qoy yalqızların,
Qoy keçim... bəlkə də, dönərəm geri.*

Bir yuxu gördüm...

*Mən bir yuxu gördüm ki,
Balıqlar uçur quştək...
Özün bilirsən necə
Boş yerin görünəcək.*

*Eşikdə yağan qardı...
Ruhuma da, qar yağır.
Yaxınumda olsaydın,
İsinərdim mən-fağır.*

*Bircə yol baxışınla
Qovardın dərdi, qəmi,
Yanımda olsaydın, bil,
Saçardın Günəş kimi!*

*Sənin parlaq nurunu
Bulud örtə bilmədi.
Bizsə bilirk bunu
Parlayırsan əbədi.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Zaman çox şəfalıdı,
Neynək, zaman sağ olsun.
Amma qoy ötən günlər
Yenə geri qayıtsın.*

*Zaman çox şəfalıdı,
Sən də şəfalı idin.
İndi yerin boş qalıb,
O yer, yalnız sənindi.*

*Gülüşün, zarafatların
Daim xatırlanacaq.
Gözlərinin Cənnəti
Bizlərə açılacaq.*

*Tərk etdin Yer üzünü,
Çəkildin sən göylərə.
Orda ulduztək yanıb
Nur saç əbədiyyətə!*

Xudbinlik

*Xudbinlik, küləkdən səsli-küylüsən,
Dağlardan ucasan, dəryadan gənsən.
Bu boş təkəbbürün səbəbi nədi?
Sənə layiq olan söz varmı, görən?*

*Xudbinlik, hardandı bu iddialar?
Düşünürsən, səndən üstün varmı dünyada?
Şübhələr nə qədər iztirab verir,
İnsan öz-özünə vurğun olanda.*

*Xudbinlik, yenə ciğallıq edirsən,
Hamının ovqatı korlanır axı?!
Buna səbəb nədi, söylə, bir bilək,
Kim dəyib xətrinə günün bu çağı?*

*Xudbinlik, canlara soxulsan da, bil,
Hər kəs yaxın qoymaz səni özünə.
O sənsən – uçuma düşməkdən əvvəl,
Hey qalxmaq istərsən göyün üzünə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Xudbinlik, biz sənə tabeyik, əfsus,
Səfehə çevrilir dahi də bu cür.
Səndən təhlükəli olanı yoxdu,
Şərlə sən al-ələ sürürsən ömür!*

*Gözləri kor etdin öz dumanınla,
Dodaqlar aldanıb zəhəri daddı.
Hərəni bir yolla yoldan çıxarıb
Əbədi Cəhənnəm oduna atdın!*

*Xudbinlik... Gəl onu qovaq da getsin,
Fərqi yox, adını lap «şah» da qoysaq.
Onun nə taxtı var, nə də ki, tacı,
Miskin bir təlxəyə oxşayır ancaq.*

Mənə olan sevgin ölə bilərmimi?

*Mənə olan sevgin ölə bilərmimi? –
soruşdum mən səndən lal sükutumla.
Bilirəm, rahatca yaşayacaqsan
Acı şərbət dadan ağrılarınıla.*

*Əzab çəkəcəksən, olsun ki, yüz il...
Yoxsa, bir az keçmiş unudacaqsan?
Silib pozacaqsan, olsun, rəsmimi,
Yoxsa ki, rəng qatıb parladacaqsan?*

*Qeyb edib itirə bilərsən məni,
Axtarma, qürubda söniüb o ocaq.
Kəsmə bu sükutu, xahiş edirəm,
İtən söz geriyə qayıtmayacaq.*

*Əlbəttə, güclüsən... hamı güclüdü,
Zaman nəfəs udar, vaxt ötər yüyrək.
Məni bu dünyada tezəcə itir ki,
Tutub saxlayasan yuxuda bərk-bərk.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Yadımdan çıxara bilərsən məni,
İnsanın bir səfəh unutmacağı var.
Sən ki, qəmlənməyi yadırgamışdın,
Olsun, bu halında mənəm günahkar.*

*Günahım lap başdan – axıracandı
Yəqin, bağışlarsan, bilirəm, məni.
Yığaram qəlbimə sınıb əzilmiş,
Yaralı qəblərin qəlpələrini.*

*Döndərə bilərsən məndən üzünü,
Bilərsən... qoy açım sirrimi mən də.
Nə qədər özümü sevə bilirəm,
O qədər qalacam sənin içində.*

İnanmırıq

*Sərxoşa, uşağa inanmırıq biz,
Səfehlər inanar uydurmalara.
Onda izah etsin bizə, kim bilir,
Möcüzələr hara, yuxular hara?*

*İnana bilmirik cin görənlərə,
Əsl aşıqlərə biz inanmırıq.
Ele hey deyirik «yalandı sevgi»,
Gerçəyi yuxudan üstün sanırıq.*

*Qəlbini uşaqtək, açan səfehi,
Necə də asandı qırmaq, incitmək,
Sevgisiz nə varsa, o ona yaddı,
Sevgi ətəyində can verər qultək.*

*Sərxoşa, uşağa inanmırıq biz,
Onların sözündə haqq dolaşsa da,
Amma gözəlliyə hamı baş əyər,
İçi məkr dolu hiylə olsa da.*

*Çünki, gözəlliyin o gücü var ki,
Döyüşdə qılıncdı öz qüdrətiylə.
Ağlı qəbirdə də yoldan çıxarar,
Çiyinin yüngülcə hərəkətiylə.*

*Amma gözəllik də əbədi deyil,
Zaman kətanlardan rəngləri yuyar.
Ürəkdən sevənin, dərdə düşənin,
Sevgidən həmişə dili quruyar.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Sərxoşa, uşağa inanmırıq biz
Saya da salmırıq, eşidilməzlər.
Haqsızsa danışar şəstlə, ürəklə,
Yalanı səsiylə ört-basdır edər.*

*Sərxoşa, uşağa inanmırıq biz,
Onların üzündə maskası yoxdu.
Yalanı dodaqdan şərəblər silər,
Dünyanın yalanı haqqından çoxdu.*

*İndi haqq yolunu necə tapasan?
Hər addımbaşında min bir tələ var.
Bu boz tələlərdən yan keçmək üçün
Gərək hisslərinə çox uymayasan.*

*Sərxoşa, uşağa inanmırıq biz,
Hərdən heç özünə inanmır insan.
Ürəyi ağılla küsdürmək üçün
Bizik özümüza quyular qazan.*

*Onda, kəs səsini, şüursuz ağıl!
Eşit, dinlə bir gör, ürək nə deyir!
O çox şey diləyir, özü də birdən!
Olsun ki, o yenə, sevmək istəyir...*

Cana hopan arzu

*Yaddaşında qızın məsum gözləri
Oğlan yeri yirdi xaraba yolla...
Onu ayaqları tələdirirdi,
Sanki istəyirdi o xilas ola.*

*O, qızı sevmişdi dəlicəsinə,
Eşqdən az qalırdu huşun itirə.
Təslim eləmişdi öz ürəyini,
Özü də bilmədən, o bu gözələ.*

*Göy rəngli donunda dayanmış gözəl
Oğlanın ardınca əl eləyirdi.
Oğlansa, sevgidən ölmüş vücuda
Ömrün puçluğuna vida deyirdi.*

*Bir anda dəyişib ömrü ölümə
Ölümün dadını çıxarırdı o.
Elə bil qız onun kainatıydı,
Özünə nəfəslik axtarırdı o.*

*Arzusu canına hopmuşdu onun,
Canıyla duyurdu nə var dünyada.
Tələsə, kefində, oyunundaydı,
Bizsə, bu oyunda xırda piyada.*

*Xaraba yollarla gedirdi oğlan,
Tələsirdi, bircə çatsın məqsədə.
Amma ayaqları heç tələsmirdi,
Birdən xoşbəxtlikdən yan ötər deyə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Qız onun sirr dolu kainatıydı...
Nəzərə çarpmayan, bu sadə bir qız.
Yeknəsəq həyatdan bezib, usanıb,
Sevgi quyusunda qalmışdı yalnız.*

*Vaxt ötdü, qız dəyər vermədi ona,
O çox məkriydi, həm də, çox şiltaq.
Qız onu nə qovdu, nə əldən verdi,
Nə onun ardınca: «Getmə» – söylədi.*

*Həyatla oyuncaqtək, oynadı bu qız,
Dəyişə-dəyişə yüz yol məzmunu.
Hər nə elədisə, bağışlandı,
Gözəllik hər dəfə qələbə çaldı.*

*Xaraba yollarla gedirdi oğlan...
Yox, heç tələsmirdi, qaçmırdı nə də.
O da hamı kimi, tənha qalmışdı,
Vaxtı öldürürdü yol gedə-gedə.*

*Torunu sakitcə hörən hörümçək
Hiss etməz ömründə qorxu-hürkünü.
İnsan da, özünü yandırmamaqçün,
Gərək, torlar qura, hörə ömrünü.*

*Oğlan hirsli idi, özün söyürdü,
Dünyaya ürəkdən nifrət edirdi.
Gedirdi yolunu sakit, dinmədən,
Sevgisi qəlbində çıxıb gedirdi.*

*Kimsəsiz yollarla gedirdi oğlan...
Həm günəş saçırdı, həm qar yağırdı.
Qızdan lal-dinməzcə ayrılmışdı o,
Sevgisi qəlbində, uzaqlaşdı...*

Uzaqlara getdin sən

*Uzaqlara getdin sən...
Amma demədin hara.
Boş pəncərəm soyudu,
Bürüdü toranlara.
Sən uzaqlara getdin...
Mənəsə, ora olmaz.
Biz çoxdan tanış idik,
Sənsə, çəkəndin bir az.*

*Sən uzaqlara getdin...
Getdin, bilmədim nədən
Səni bu qədər sevdim –
Sevdim belə ürəkdən?
Özünü yaxşı qoru...
Mənim öpüşlərimtək,
odlar, alovlar saçan, amansız güllələrdən.
Özündən muğayət ol –
Qayıt, sökülsün yenə sinəm üstə şəfəqlər.*

Dünya yuxutək əriyir...

Hansı əllər bacarardı?

*Hansı əllər bacarardı gözlərlə
Bu boyda möcüzə yarada bilsin?
Hansı əllər öz səhvi ucbatından
Qınağa tuş oldu, bilənlər desin.*

*Nahaq qulaq asdın onlara, səfeh,
Gör necə incəymiş qəlbin? Tələsdin.
Dedin: «nəyə lazım qulaqlar biza?»
Hirsindən bir anda qulağı kəsdin.*

*Birisi Allahdan şöhrət dilədi,
Şöhrət nədi axı? – bunu bilmirik.
Biri dərd içində onu gözlədi...
Bizi gözləyəni biz gözləmirik.*

*Kim ki gözəlliklər yarada bilir,
Kim ki onu yaratmağa can atır,
Əfsus ki, rəhm etmir özünə çox vaxt
İstedad gölündə boğulub batır.*

*Niyə can atırdın, de, bu şöhrətə?
Niyə sakitlikdə, hey hönkürürdün?
Qismətin olmadı nə şöhrət, nə şan,
Daha ucasını yuxunda gördün.*

*Elə düşündün ki, güllərin solar,
Yaratdın gecələr, sübh açılınca.
Kətanlar aldatmır, insan deyillər
Çəkdiyin güllərin diri qalacaq.*

Səninlə danışmaq istəyirəm

*Səninlə danışmaq istəyirəm mən
Amma olmaz axı... yoxam yanında.
Heç vaxt unutmaram, baxışlarınla
Mənə dediyini vida anında.*

*Həm də lap ucadan dediklərini,
Həm də deyilmədən, susulanları...
Səninlə danışmaq, olsun, günahdı
Səninlə danışaq gəl, biz susmaqla.*

*Bəs necə unudum indi mən səni?
Buna dəqiqələr, illər lazımdı.
Səninlə danışmaq istəyirəm mən...
Bu, həm istəyimdi, həm də günahımdı.*

*İndi nə deyəcəm, bilirsənmi heç?
Deməzdim heç zaman, bəlkə bu sözü.
Qoy sönsün ulduzlar, çöksün qaranlıq,
Sən olan zülmətdə nurlanır gözüm.*

*Yağış ağlamasın, üşütsün işıq,
Qoy, bu gün sükuta qərq olmayım mən.
Səndən bu gecədə əziz nə var ki,
Mənimki olmamış, getdin əlimdən.*

*Amma şeirlər var, yaşar əbədi...
Susmaqla aldatmaz onlar heç kimi.
Bilirəm, sənə də çatdıracaqlar
Ayrılıb gedəndə demədiyimi.*

Dünya yuxutək əriyir...

O, mənə mələklər göstərdi göydə

*O, mənə mələklər göstərdi göydə,
Qəlbim duyanları gözümlə gördüm.
Ürəyim duymuşdu, bu görünməzlər
Bizləri hifz edir, hər yerdə görür.*

*İntiqam hissiylə alovlanaraq,
Acı göz yaşında boğulur İblis,
Qurur aralıqda yüz cür tələlər,
Toruna salmağa tələsir bizi.*

*Şərəblə doldurub badələrini,
Ruhlar dəvət edir o Cəhənnəmə.
Hikkə-hiddətindən keflənib-coşur,
Şadlanır hər acı qələbəsinə!*

*Qəddar qəzəbinin əsincə yeli,
Bir anlığa artır gücü, qüvvəsi!
Sınır sümükləri paxıllıqların,
Zəiflər heç zaman duymaz bu hissi.*

*Zəiflik, heç nəyik, bəlkə də, tozuq...
Amma ki, kainat içimizdədi!
Orda yarım-insan olanlar da var,
Misilsiz, qayıtmaz, dönməz anlar da...*

*Misli yox saatın, fikrin, nəfəsin,
Hər sualın orda öz cavabı var!
Körpəyə, o qədər güclü, elə səfədi ki,
Gözlə görünməyən işığa baxar...*

*Balaca əlini uzadıb göyə,
Mənə mələkləri göstərər orda.
Yox, İblis, inamım itməyib hələ,
Körpə mələyim var, budur, yanımda.*

Qoparma o gülü, xahiş edirəm...

*Qoparma o gülü, xahiş edirəm...
Qoparma gəl onu, sən ondan əl çək!
Yüzlərlə sətirlər bəxş edəcək o,
Ömrü bəzəyəcək o, ləçək-ləçək.*

*Qoparma o gülü, xahiş edirəm,
Tale bildiyini qərara alır.
Keçilən yolların qədəri yoxdu,
Bu yolda cəsurlar qələbə çalır.*

*Hara qaçırıq biz o zaman, nədən?
Niyə tənhalıqdan qorxuruq belə?
Dəyərli, qiymətli nəyimiz varsa,
Hər anda hazırıq əldən verməyə?*

*Heç nədən qorxmuruq, çəkinmirik biz,
Qorxu olan yerdə möcüzə olmaz.
Allah hər bir kəsə bir yazı yazıb
Yazılmayan yazı, bil ki, çin olmaz.*

*Qoparma o gülü, xahiş edirəm,
O gül güldanında solub öləcək.
Qoruya bilmədi ağıl ürəyi...
Ağılsa, hər zaman qoruyur ürək.*

Dünya yuxutək əriyir...

Aç pəncərəni

*Sındır o kif basmış, boz şüşələri,
Açılısın pəncərəni azad dünyaya!
Nəzər sal keçmişin unuduğuna,
Gör nələr gizlədib o buralarda.*

*Rəng nədi, bilirdik biz uşaqlıqdan,
Bu dünya – sökülən adi oyuncaq.
Böyüdüük biz... insan dərindən doyub,
Nifrət eləməyi öyrəndik ancaq.*

*Kəpənəklər uçur, aç pəncərəni!
Gör, nə qədər rəng var qanadlarında?!
Öyrən böyüklərin tez unuduğu
Uçmaq həsrətini uşaq çağında.*

*Biz niyə dünyanı qara görürük?
Qaradan qaradı bizim qəlbimiz.
İgidlər var... onlar nağıllardadı,
Vaxtları yox, mühakimə edələr bizi.*

*Bütün boş söhbətlər, nahaq qeybətlər
Dodaqdan qopan an göylərə qalxar.
Sən aç pəncərəni, yusun dalğalar!
Yuyulsun alçaqlıq, kin, paxıllıqlar.*

*Yoldan ötənləri qınamıram, yox,
Hərçənd, acılamaq çəkir adamı.
Özüm də eləyəm... amma yaxşı ki,
Uşaqkən asanca dost olur hamı.*

*Sən aç pəncərəni! Yay küləkləri
Ötən zamanların üstündən əssin!
Göy rəngə boyasın arzu-həsrəti,
Bəlkə, cavabları göy üzünü versin!*

*Qəsdən hər ürəyə girsə də İblis,
Heç kəsi qınamaq istəmirəm mən.
Şəffaf pəncərəmi açıb dünyaya
Ondan qorunmağa ümid edirəm.*

Dünya yuxutək əriyir...

Ən gözəl sevgisən bu dünyada sən

*Ən gözəl sevgisən bu dünyada sən!
Bəxş olunmamısan boş yerə mənə.
Göydən sualıma cavab dilədim,
O, mələk göndərdi, cavab yerinə.*

*İşıqlı təbəssüm, nur dolu gözlər...
Baxdım saatlarla, oxudum, andım.
Göylər nağılından oyandın burda
Oyandın ki, səni bağrıma basım.*

*Həsrətin, qüssənin dərmanı sənsən,
Səhər sevincimsən, gecə işığım.
Öpdükcə öpürəm ağ əllərini,
Səndən doğma, əziz nəyim var axı!?*

*Sən ki başqaları kimi deyilsən,
Mələklər baş çəkir sənə hər zaman.
Müqəddəs yuxular unudularmı?
Onları gizlərəm, sökülüncə dan.*

*Sən mənim sevgimsən, özün bilirsən,
Səni ilk görən an necə titrədim...
Ürəyimə salıb, bərk-bərk gizləyib
Qəlbimin içində gültək bəslədim.*

*İndi yanımdasan, qorxutmur yağış,
Səssizcə qarışır tufan şimşəyə.
Həyatda yuxuya inananlarçün
Allah körpü salır görüşdürməyə.*

Cadugərsən, yoxsa mələk?

*Sən xain ürəksən...
Açgöz şüursan...
Zaman əriyib axır,
Ömrümə od vurursan.*

*Cadugərsən, ya mələk?
Bilinmir bu həqiqət.
Mən xəstəyəm səninlə,
Duadı bu, ya lənət?*

*Nə istəyirsən axı?
Nədir azlıq eləyən?
Gəl, çaşdırma aqlımı,
Gülmə! Yorulmuşam mən.*

*Həm cəzamsan, həm payım
Susma, de, nə deyirsən?
«Ürəyimi gəl, üzmə...» –
deyirəm, sən gülürsən.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Cadugərsən, cadugər!
Əlindən hara qaçım?
Bu, həqiqətdi, ancaq
Göy üzüdü əlacım.*

*Öpüşün bir zəhərdi...
Bəsdi, tovladın məni.
İtil, get gözlərimdən!
Amma, tək qoyma məni...*

*İndi gəl, etiraf et,
Cəhənnəmdəsənmi, sən?..
Yoxsa, nəsə anlayıb
Cənnəti dərk etmisən?*

Külək

*Külək, sən hey irəliyə doğru əsirsən,
Hərəkət zamanı, vaxtı ləngidir.
Yerindəcə donub qaralır buzlar
Qaralır həsrətdən, əriyib gedir.
Dinlə məni, külək! Yarıb dumanı,
Zamanı adlayıb, qoy yola çıxım!
Pozum nizamını vaxtın, saatın,
Dostum, hərəkətsiz ölürəm axı?!
Götür, apar məni! Nə olacaq ki?
Kim deyir, qanuna ziddi bu bütün?
Gedəndə əl edib, bir ikonanı
Sizə bağışlaram təsəlli üçün.
Məni gözləmərlər sahilə... olsun.
Uçuqlar altında gizlənməyəcəm.
Həyat köləsitək yaşamaq olmur,
Gecələr qaçıram tənhalıqdan mən.
Mən tozam, mən küləm, amma mən MƏN-əm!
«İnsan» adı hər şeydən əzizdi bizə!
Yer də kainatda bir zərrəcikdi,
Amma əzə bilməz onu bir kimsə.
Sizə ulduzlardan əl eləyəyəm,
Günəşə: "Gülümsə!" – əmri verərəm.
Amma, getmə, külək, bir ayaq saxla,
Bu ömrü heç nəyə mən dəyişməyəm!*

Dünya yuxutək əriyir...

Ayrılmayaq

*Bir-iki söz söylə özün barədə,
İçimdə oyanıb dəli bir marağ.
Bəzən tənha qalır, üzülür qəlbim,
Təklük düz dəvranır mənimlə ancaq.*

*Hər şey ötüb keçər, təsəlli vermə.
Şərəblə boğaram acımı dinməz.
Şərəb əridəcək qəmi buz kimi
Qəm suya da dönsə, bil ki, dəyişməz.*

*Qorxmuram, təsəlli vermə sən mənə,
Qürur təsəlliylə dost olmayacaq.
Sükutda Allahu səsləyəcəyəm,
Qoy kömək eləsin, biz ayrılmayaq.*

*Mənə özün haqda bir kəlmə söylə,
Səsini duyuram hər axşam, səhər.
Gözlərin necə də doğmadı mənə,
Güzgütək, özümü mənə göstərər.*

İblis

*Ah İblis, necə də uzaqsan indi...
Döymə gəl qapımı, daha açmaram.
Sənə inanmıram, amma sən inan –
Səninlə Cəhənnəm səddin aşmaram.*

*Mən də inanmışdım bir vaxtlar sənə,
Sənə hər ölümlü az-çox inanır.
Amma tövbə edib, geri dönənin
Günahı asanca bağışlanılır.*

*Ağlım dumanlansın, bulansın deyə,
Şirin şərab verdin sən mənə güclə.
Məni şirin-şirin bağına basıb
Doğradın canımı öz ülgücünlə.*

*İlantək sürünüb doldun ruhuma,
Qurduğun o torda çirpindi bu can.
Yoldan çıxardığın bir mən olmadım,
Aldada bilməzsən daha heç zaman!*

*Əlvida, ey mənim qanlı düşmənim!
Sil, qoy siyahından pozulsun adım!
Yox, daha aldatmaz yasaq yuxular,
Gecələr mələklər yaxınımdadı!*

Dünya yuxutək əriyir...

Ümid

*Ümid – uşaqlıq vərdisimizdi,
Mavi gözləriylə sığınar bizə.
Elə ki, qəlbimiz qəmdən əzilər,
Biz də sığınarıq ümidimizə.*

*“Ümid yoxdu...” – deyən öz dediyinə
Tam axıra qədər inanmaz özü.
Onsuz ayaqyalın, həm də çıpağış,
Bozdu həsrətin də, qəmin də üzü.*

*Nə sağa, nə sola yol yoxdu onsuz,
Onsuz qorxunc olur hər yarpaq, hər kol.
Ümid sənidlədi bil ki, həmişə,
İstər sən igid ol, istər qorxaq ol.*

*Gəl sənidlə bölüm öz ümidimi,
Ümid göz yaşını güntək qurudar.
Hər şey əvvəlkitək qalsa da, yenə
Yalanlar ümidlə min rəngə çalar.*

*Bağışla sən məni, hər şeyə görə,
Ayrı bir yol da var – bağışlamamaq.
Sanki unutmuşuq... heç nə olmayıb,
Ümid yara olar, bağlayar qaysaq.*

*Bağışla sən məni, hər şeyə görə...
Bəlkə, nələrsə də bağışlanılmır.
Əgər saxta olsa səadət yenə,
Qaçıb tez ümidi köməyə çağır.*

Mənim körpə mələyim

*Təbəssümü dünyə boyda
Mənim körpə mələyim!
Bilirəm, inanıram
Gözləyirsən sən məni!
Bilirəm, inanıram
Çox sevirsən sən məni!
Bu dünyada yaşayan
Mənim körpə mələyim.*

*Zamana söyləyirəm:
Bir azca tələs, zaman!
Bir az qısalt aranı,
Gəlsin qəlbimə aram.
Mənim körpə mələyim,
Sən möcüzə-varlıqsan!*

*Bilirsən, nə qədər sevirəm səni?
Bilirəm, bilirsən, başa düşürsən,
Necə arzularım çin olmasını
Gecələr Allahdan diləyirəm mən.
Bilirsən, əbədi mən sənənləyəm.
Öpürəm işıqlı, saf gözlərindən,
Nağıllardan gələn gülümsən körpəm.*

*Günlər ötüşəcək, həftə keçəcək,
Mən vaxtı qovaram, vaxt ötər yüyrək.
Körpə mələk məni gecələr gözlər,
Ulduzlar qürub çağını gözlədiyitək.*

Dünya yuxutək əriyir...

Gözəllik

Gözəllik, necə də amansızsan sən!
Məsələ bununla bitirmiş demə.
Diz çöküb, axı mən yalvarmışdım ki,
Bu yaralı qəlbə etiraz etmə!
Paxıllığın səni, bil, məhv edəcək!
Niyə döyüşürsən ürəklə belə?
Onsuz da tənhasan zülmət gecələr,
Maskasız, boyasız hey qəm çəkirsən.

Dupduru sevgidən çapığı qalan
Sadiq ürək sənə azlıq edirmi?
Günləri mənasız puçluq da saysan,
Ruhun doyurmu, de, aclıq bitirmi?
Yanmaz kibritləri alışdıraram,
Çılğın düşüncənə qəfil od düşər!
Gözəl gözlərinin qabağında
Alışıb kül olar səhv düşüncələr.
Qoy cırıb-töküm mən dəftərlərimi!
Qədərindən çoxdu orda həqiqət!
Orda hər bir sözə ağrı çökübdü...
Bax, incə əllərdə məhv olur ürək.
O ölür... ölür o, boyasız, ahsız,
Ahda, fəryadda da xilas yox imiş.
Bir daha İblisə inanmaram mən,
Səni körpəlikdən sıxan, o imiş.
Gözəllik, necə də amansızsan sən!
Amma heç tələsmə qürurlanmağa.
Gözəllik daxildə yuva salmazsa,
Bil ki, o, zahirə çıxmaz heç zaman.

Yaxşısı budu ki, başlamayasan

*İstəyirsən sevgin sona yetməsin?
Qoy bürünsün ürək ilkin duyğuya!
Uşaq çağlarında hey oxuduğun,
Ən uzun nağıl da yetişir sona.*

*İstəyirsən, bu il heç qış gəlməsin?
Qoy günəş nur saçsın bütün il boyu!
Soyuğu boş yerə söymək nə lazım?
Ötəcək bir anda dekabr ayı!*

*İstəyirsən, dostlar heç qocalmasın?
Yüz il qoy gülsünlər uşaqtək onlar!
Boş yerə çovğuna qarğış eləmə,
Gözünü açınca, o da qeyb olar!*

*Günəşi evində qonaq saxlayıb,
İstəyirsən, səhər bürüsün göyü?
Düşmənlər əfv etsin inciklikləri,
Dostlar bağışlasın ərköynlüyü?*

*Şeiri dəftərdən pozمامaq üçün,
İstəyirsən, həyat ötüşsün asan?
Heç bir şey axıra çatmasın deyə,
Yaxşısı budu ki, başlamayasan!*

Dünya yuxutək əriyir...

Şayiələr dolaşır

*İncik bir qarının dodaqlarından
Şayiələr qopur, qeybətlər yağır.
Siçan civildəyir, itlər hürüşür,
Tək kərgədan durub sakitcə baxır.
Qırışır qoca üz əsəbilikdən,
Söyür qoca qarı hamını bir-bir.
Qəzəb zəhəriylə dolur kasalar,
Kərgədansa toxdu, danışmır, dinmir.*

*Aradan vaxt ötür, gecə düşürdü,
Sübhə az qalırdı, susmurdu qarı.
Heç dözə bilmədi şərə, qeybətə,
Çanağı çatladı tısbağaların.*

*Təbiət yaranıb bizlərdən ötrü,
Olmazmı, qədrini bizlər də bilək?
Qışın havasının xətrinə dəysən,
Axı öz ürəyin xəstələnəcək.*

*Yaxşı eşitməkçün cəfəngiyyatı,
Qaranlıq otağın keçib küncünə,
Yuyub üzümüzü acı zəhərlə,
Nahara tarakan yeyirik elə,
Nəsə qulaqlara pıçıldayırıq,
Eşidə-eşidə mızıltımızı.*

Şeirlər

*Amma, özün düşün, yaxşı olmazmı,
Götürüb fırçanı, rəngi, ən azı,
Kətanda gözəl bir rəsm çəkəydik?
Boyayıb həyatı əlvan rənglərə,
Xəyala qapılıb deyinməyəydik?*

*Xəyalını işlət, qeybətdən qurtar!
Arzula, arzular sərhədsiz olur...
Onları kimsə də çətin məhv edər.
Arzula... uç, qoşul azad quşlara,
Quşlar dərd üstündən rahatca ölər.*

*Hörümçək toruna düşmüş milçəktək,
Qeybətlər məhv edir bizləri bir-bir.
Amma ki, kərgədan susub dayanır,
Çünkü arzulayır... heç nə eşitmir.*

Dünya yuxutək əriyir...

Necə yaşayaq

*Bizə öyrədiblər necə yaşayaq,
Sağ olun, insanlar, məsləhət üçün.
Kim üzüyoladı, təltif etdiniz,
Dikbaş olanlara bilet verdiniz.*

*Özgə bir dünyaya vermisiz bilet!
O yerin tam ayrı qaydaları var.
Qutanlar gözləyir sökülsün şəfəq,
Qanad çıxarırlar orda balıqlar.*

*Orda hörümçəklər yüzayaqlıdı,
Gəzirlər üstüylə cığırın, yolun.
Pişik pəncəsində çiçəklər bitir,
İlanlar yeriyir ayağıyalın.*

*Dərisi zolaqlı antilopla fil
Birgə vals oynayır, hey rəqs eləyir.
Öküzün xətrinə dəyməsin deyə,
Axşam naharında şir kartof yeyir.*

*Kenquru girişib kart oynamağa,
O, tuzsuz oynayır oyunu özü.
Ulduzun yerinə nar işıq saçır,
Al rəngə bürünür göylərin üzü.*

İnsan əli yazan qanunlar bizə
Öyrədir biz necə yaşayaq gərək.
Qurbağa şokolad yeməməli,
Timsahasa olmaz kürüylə çörək.

Dedilər: "Qanuna əməl eləyin,
Gözləyin, gözləyin..." Görəsən, nəyi?
Dedilər: "Uymayın möcüzələrə,
Tərgidin boşuna xəyal etməyi!"

Budu, gözləyirik. Nəyi? – Bilmirik.
Kandardan keçməyə qorxuruq ancaq.
Həyatla çox çətin ayaqlaşırıq,
Onsuz da büdrəyib o yıxılacaq.

Gəl sən azadlığa al biletini...
Nəse itirməkdən çəkinmə də heç.
Təltif təbiətdən önəmli deyil,
Tabutun önündə gözləyər tez-gec.

Bizi öyrədiblər necə yaşayaq,
Bu həyat qaydasız görünür mənə.
Cəhənnəmdən qorxmaz Cənnəti sevən,
Ya azad həyat var, ya da ki, heç nə.

Dünya yuxutək əriyir...

Salmayın siz məni çərçivələrə

*Salmayın siz məni çərçivələrə!
Bu qayğı, bu diqqət gərəyim deyil.
İnsanlar, ruhuma rəhm edirsinizsə,
Siz ona, sadəcə azadlıq verin.*

*Hissimi duymağa cəhd eləməyin,
Başımda, beynimdə ayrı şeylər var.
İnanın, zərrəcə qəmli deyiləm,
Ürəyim özümlə rahatlıq tapar.*

*Ağlama, əziz dost, yox, lazım deyil...
Sənə sadiqliyə iradəm yetər.
Cəhənnəm odundan qorxub-çəkinmə,
Bilmirsən? Alovu su məğlub edər!*

*Ağlama, sakit ol, cəhd də eləmə,
Sevgidən ürəyin əzilsin bir az.
Süzürəm göylərdə qanadlı quştək,
Mənim qanadımı sındırmaq olmaz.*

*Amansız qisasla hədələmə gəl,
Məni sevməməyə yetməz heç gücün.
Qoy mən özüm olum, lap pis olsam da,
Sən gəl, olanları keç mənim üçün.*

*Yazığın gəlməsin, ağlama mənə,
Taleyi gözlərdən oxuyuram mən!
Burax, çıxım gedim, zamantək ötüm,
Özümü kimsəyə qiyməmə daha!*

*Başqayam mən, inan, özün bilirsən,
Amma ki, rahatlıq vermir marağım.
Nə qədər diləyin varsa, deyirəm:
Qoy həyata keçsin, yerini tapsın!*

*Başqayam... qəfəsdə tək quş kimiyəm,
Azadlıq gərəkdi nəfəs dərməyə.
Burax, qoy Allaha dualar edim,
Yol açsın yuxuna uçub gəlməyə.*

Cıgırla bir insan baş alıb gedir

*Cıgırla bir insan baş alıb gedir,
Aparır çiyində Yer kürəsini.
Tələsir əsrin də üstündən ötsün,
Zamanla doldurur öz kisəsini.*

*Dayan, lütfən dayan, ay əziz dostum,
Hara qaçdığını bilirsənmi sən?
Çoxdu gözəlliklər, bax ətrafına,
Bəlkə, onların da qədrin biləsən?*

*Sən nə daş deyilsən, nə buz deyilsən,
İnsansan – küllə gildən yaranmışan.
Bəs nədən qucmaqçün uzaqlıqları
Xırda əllərini işə salmışan?*

*Tutursan ulduzu, qarı, küləyi,
Günəşə əlini yandırıb-yaxır.
Bilirsən, verilən ömrün qədərini?
Görürəm, hərdən bir qorxursan axı?!*

*Hər günü keçsə də bir əsr kimi,
Min il yaşamağı düşünər insan.
Düşünər bu haqda dinməz sükutla,
Sükutsa nə həsrət, nə qorxu saçar.*

*Vaxt yox qarşılayaq sübh şafəqini,
Olsun, düşünürəm mən bir başqa cür.
Ömür bizə qədərincə verilib,
Verilib o bizə yaşamaq üçün.*

*Odu, cəsarətlə yeri, ey insan
Dərd çəkməyə səbəb varsa da belə.
İnsan zərrəcik də olsa dünyada,
Ən uca zirvəni fəth edə bilər!*

Dünya yuxutək əriyir...

Aborijenlə söhbət

*Mənə söhbət açdı bir aborijen...
Babasının ruhu enibmiş yerə.
Mən isə düşündüm o sayıqlayır,
Uşaqlar inanar belə şeylərə.*

*"Gostər fotosunu" – xahiş elədim.
Orda, həqiqətən, cüt əllər vardı...
Onu qınamadım yalandı deyə,
Elmin, möcüzənin sərhədi varmı?*

*Dedi, yaddı bu yurd... Odur ki, qalib
Keçmişlə gələcək gün arasında...
Hamı nəzakətlə dinləyib güldü,
Axı çox dəbdədi bu saxta əda.*

*Mənə söhbət açdı bir aborijen,
Ata-babasına necə qayıblar...
Bu gün yarınmaq da düşübdü dəbə,
Bir vaxtsa, dəbdəydi sərt atmacalar.*

*Mənsə düşünürdüm, niyə insanlar,
Bəzən çox rəhmsiz, qəddar olurlar?
Onlar ki, vəhşidən mələyə dönüb?!
Vəhşi də, öldürmür yaxınlarını?!*

*Amma dəyişmirik, əfsuslar olsun,
Üzə geydirsək də təbəssüm donu.
Zülmət qorxusunu hiss eləyincə,
Vəhşitək, soyunub-atırıq onu.*

*Mənə söylədi ki, bu aborigen,
Danışır onunla çaylar, ağaclar...
Düşündüm, onu bu cəfəng xülyadan
Xilas eləməyin nə mənası var?*

*Şübhəmi gözümdən oxudu dostum,
Duydum özlüyündə düşündü o da:
"Əgər mən səhvəmsə, haqlı kimdi ki?
Ağılına güvənən deyil, hər halda».*

*Danışdı kenquru, pələng barədə,
"Müqəddəs sayırıq, – dedi – timsahı..."
Mən də təbiəti sevdim onunla,
Hər kəs bildiyinə vurulur axı?!*

*Yaşanmış günlərin dəyəri haqda,
Sayrışan ulduzun gözəlliyindən
Hey söhbət elədi bu aborigen...
Mənsə düşünürdüm Onun barədə...*

*Ondan qürub çağı ayrıldıq axır.
Xoş anlar yaşatdıq ruha, ürəyə...
Doğma adamıma çevrilmişdi o,
Zaman toxunmasın bu xatirəyə.*

*Sağ ol, əziz dostum, hər şeyə görə!
Nə yaşıl meşəni unut, nə məni.
Çökdürməz heç zaman nə qəzəb, nə şər
Həyatı sonsuza qədər sevəni.*

Dünya yuxutək əriyir...

Mənim yüküm

Bilsəydilər, ah, necə
Ağırdı mənim yüküm,
Şeirimdə neçə sözə
Qüssə kədər, qəm çöküb...
Həyatdan şikayətlər
Söylənərmə dostlara?
Cavabı bir bu olar:
"Döz saxtaya, borana!"
Əlbəttə, yox! Heç cürə!
Bu, mümkün olan deyil!
Bunu həyat da bilir.
Şiltaq yağışa uyub,
Unudub təbəssümü,
Tikanıyla qan tökür
bu qızılgüllər... Niyə?
Yaxında sevgi yoxsa,
Dolu yağar ürəyə.
Oxşarıq biz hamımız,
Hər kəsin qayğısı var...
Pəncərəmiz qar dolu,
Divarlar gündən qızar.

Yüküm çoxsa da mənim,
Kaş ki, bilməsin heç kim.
Gecələr, qoy pis yatım,
Vacib deyil qəm çəkim.
Bunu indi anladım...
Ya çoxdan bilirəm mən?..
Yorulan o kəsdi ki,
Yükü yoxdu əzəldən.

Neylərəm...

*Neylərəm görəsən, yandırsaq əgər
Taledə olmayan saf arzuları?
Korlar qaranlıqdan qorxmur, çəkinmir,
Qəmlə dostluq edir bütün yalqızlar.*

*Neylərəm görəsən, səninlə birgə
Möcüzə gözləyib itirsək vaxtı?
Bu fani puçluğa uyub unutsaq,
Möcüzə – dünyada nəfəs almaqdı?*

*Həqiqət gəzirsən olmayan yerdə,
Yalanı yalanla olmaz axtarmaq.
Varlı o kəsdi ki, çox şeylər bilir,
Daş-qaşı olsa da, kasıbdı axmaq.*

*Neylərəm görəsən, biz hər ikimiz
Yolumuzu azıb qısqanc meşədə
Qonaq çağırırıq qisası, kini,
Yaralı bədənə, sınıq ürəyə?..*

*Neylərəm, nə sənin, nə də ki, mənim,
Keçmişi silməyə yetməsə gücüm,
Köməkçün yalana biz əl uzatsaq?
Yalan ki, nəşədi yalançı üçün.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Nə vaxt ki, Ay doğar qaranlıqlara,
Qələbəyə gedən yola nur sızar,
Azdırar gözləri hiyləgər İblis,
Kainat qanununun qəlblərdə pozar.*

*Neylərəm görəsən, əgər səninlə
Tənədən büdrəsək, yuxılsaq yerə,
Şeir həqiqətin biz dinləmədən,
Uysaq qeybətlərə, boş söhbətlərə?..*

*Neylərəm görəsən, səninlə birgə
Xəsisliyə divan tutmaqdan ötrü,
Toxa zəhər verib öldürən tək,
Acı ac saxlasaq, yemək verməsək?*

*Qorxutmasın səni bu fani puçluq,
Sevgiylə qalibdir hər şeydə insan!
Mənimçün sən varsan, nə qədər varam...
Səninçün olacam, bil ki, hər zaman!*

Dəyərli anları oğurlama sən

*Dəyərli anları oğurlama sən,
Yalnız gecələri qovma qapıdan.
Həsrət gözümüzü kor eləsə də,
Günlər qayıtmazdı geriyə bir an.*

*Göy üzü bombozdu öz kətanında,
Parlaq boyalarla rəngləsəm, yetər.
Sakitcə dilərəm nur saçan aydan,
Məni yuxularda salsın heyratə.*

*İsti bir yorğanın yoxdusa əgər,
Yağan qar yandırır sümüklərini.
Üz vurma əbədi sənin olum mən,
Bizə əbədiyyət bəs etməz yaqin.*

*Nahaqdan gecəni qısnama belə,
Sübhü bilərəkdən gətirmə özün.
Zaman qalib gəlir qəddarlığıyla,
Yoxdu silahımız qorunmaq üçün.*

*Qovma sən fevralı, qovma qürubu,
Qovma qaranlığı sən çölə indi.
Əgər yağış yağır, dolu tökürsə,
Evə dəvət elə, qəmi isindir.*

*Külək qəzəblisə, quduz vəhşitək,
Ruhu tar-mar edir, ağacı yıxır...
Üz vurma əbədi mən sənin olum,
Əbədiyyət nədi sevənçün axı?*

Dünya yuxutək əriyir...

Qəm döydü qapımı

*Qəm sakit axşamla döydü qapımı,
Qapını bağlamaq çıxıb yadımdan.
Sən ay qəfil qonaq, gəl, keç içəri,
Qonaq olan evdə darıxmır adam.*

*Buyur, keç, mən sənə bir çay da süzüm,
Seçim mürəbbənin ən yaxşısından.
Qəm, mən sənənləyəm, sən heç darıxma,
Hələ darıxmağa taparıq zaman.*

*Axşam qayıtmağa söz verib mənə
Yenə gedəcəksən səhərə yaxın...
Yox, əgər bu səhər yağışlar yağsa,
Dərhal geri qayıt, köksümə sığın.*

*Gözləmədim səni, bilirsənmi, qəm?
Sənənlə küsməyə ürəkdən şadam.
İkicə fincana çay da süzmüşəm,
Bilirəm, hər zaman yaxınlıqdasan.*

*Mən üzli olsaydım, qəm, bilirsənmi,
Şübhəsiz, yanımdan qovulardın sən.
Mənsə gözləyirəm... rəhm et, başa düş,
Dəyərli vaxtımı alma əlimdən.*

*Bütün saatları, bəlkə, sındıraq?
Onların başqa bir çarəsimi var?
Qərar vermişənsə, qonaq qalmağı,
Gəl ay qəm, şənləndir məni, nə olar?*

Dostum, mən uçuram...

*Dostum, mən uçuram... Hələlik, sağ ol!
Mənə «sağlıqla uç», «görüşərik» de!
Yaxud, yenə də bir sükut bəxş elə,
Sevginin ən gözəl hədiyyəsin ver.*

*Uçuram göylərə, mən bir quş kimi!
Quşlar da bağlıdı bu Yer üzünə!
Yatıb həqiqətlər görəcəyəmsə,
Yuxu həqiqəti lazımmı sənə?*

*Bilmirəm, uydurub deyə bilmərəm,
Öncədən taledə olacaqları.
Səninlə mən elə xəstələnmişəm,
Yerdə öyrənmişəm qanad çalmağı!*

*Niyə eşitmirəm sizi, insanlar?
Bəlkə, bu özü bir xudpəsəndlikdi?
Uzaqda görürəm mən kölgələri...
Həyatı daha çox sevirəm indi.*

*Əlbəttə, həyatı mən çox sevirəm,
Sadəcə, bir qədər yorğunam ancaq.
Uçuram, uçuram, dostum, uçuram!
Çalış sən, kölgəmi unutma heç vaxt.*

*Ağırdı... Yəqin ki, belə də olur.
Olsun ki, əslində bu çox gərəkdi.
Uçuram, uçuram, dostum, uçuram!
Bilmirəm nə üçün, məqsədim nədi?*

Dünya yuxutək əriyir...

*Uçuram, uçuram, dostum, uçuram!
«Tezliklə geri dön!» – söylə sən mənə!
Deyirsən... mən səni heç eşitmirəm!
Bilirəm, gözləyən var məni Yerdə.*

*Qayıdıb şəhəri bir də görəcəm...
Təyyarə enəcək o an aşağı...
Orda sükutumun eşidəcəyəm...
Açacaq qəlbimdə çobanyastığı!*

*Yox, əgər unudub itirsən məni,
Ya da ki, unutsam mən səni qəfil,
Onsuz da qəlbimdə olacaq yerin –
Dünyada ən gözəl, yaxın dost kimi!*

*Uçuram, uçuram, dostum, uçuram!
Sənə söz verirəm, tez qayıdacam!
İşdi, itirəsi olsam da səni,
Özümsə itməkdən heç də qorxmuram.*

*Yox, əgər itirsəm, qəfil özümü,
Qırsaz qanadımı, ya da ki, birdən...
Həyatdan, bu yumru Yer kürəsindən
İşıqlı olan bir yerə köçəcəm!*

Parçalayın qəlbimi, qırın sümüklərimi

*Parçalayın qəlbimi, qırın sümüklərimi,
Sonra da şirin-şirin qonaq çağırın məni.
Nəyisə həll etməyə hələ yoxdu qərarım,
Sizinlə və sizensiz... necə yaşayım?*

*Saysız zəng səsləri gəlir səhər tezdən...
Nitqim tutulubdu yenə, yəqin ki...
Nəfəsim ürəyin içində azıb,
Dilimi lal edib amansız sevgi.*

*Hamıya, hər şeyə olan bir sevgi...
Məni anlayırlar, yəqin, uşaqlar,
Məni anlayacaq yaşa dolanlar,
Öldürüb, sonra da qoruyacaqlar.*

*Görən hara qaçım, daha bilmirəm.
İtirəm özümdən, mən hey itirəm...
Bu, mənəm, itdikcə hey uzaqlaşan.
Başa düşsə bilsə bir kəs halımı,
Öyrədərdi mənə, yalan danışam.*

*İnsanam! Hamımız insanıq elə,
İncisək, bizləri Allah unutmaz!
Nədən gücüm çatmır, iradəm yetmir,
Yasaq olunanı unudum bir az?*

*«Sevmək qadağandı!» – şüur deyəcək,
Ürəksə, nağıllar danışar gecə...
Hamını dinləmək məni yorubdu,
Görünür, günahım tək budu bircə.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Həmı xeyirxahdı bu dünyamızda,
Axı nə vaxtsa biz uşaq olmuşuq?!
Bəli, uşaq olur bir vaxtlar həmı,
Zamansa öyrədir bizə qorxmağı.*

*Ayıbı, qüssəni, dərdi, ələmi,
Öyrədir ağrını, üzüntüləri...
Qüssə, qəm çəkməyi öyrədir Zaman,
Öyrədir ağılla ruhu əzməyi!*

*İndisə bilmirəm... mən hara gedim?
Canavar yaşayan yerlərə, bəlkə?
Qurdlara qoşulub Aya ulayım,
Qurd nəğməsi nədi, bunu anlayım...*

*Hara gizləyim mən bu ürəyimi?
Bu dadlı ürəkdən insanlar doymur!
Qışqırır sinəmdən dəli kimi o:
«Burax, azadlığa», ağılsa, qoymur.*

*Açıb buraxdım mən qəlbimi... amma,
Yel çəkdi sinəmdə qəmdən qapılar...
Mən heç cür qiymirəm bu ürəyimi
Qaytarım yenə də qifil altına.*

Bəzən qəm gələndə, ağlamaq olmur

Bəzən qəm gələndə, ağlamaq olmur...

*Qəmlidi, təyyarə göydə süzəndə,
Qəmlidi, yanında qəm çəksə biri,
Qəmlidi, qəm ötüb keçəcək deyə.*

*Ötəri də olsa, ötüb keçəcək,
Dönəcək açanda dan şəfaqləri.
Həyat nə veribsə, unutmamışam,
O, mənə yaman çox hədiyyə verib.*

*Mənə şokoladlar bağışlayırlar,
Çox da əzizlərlər nəvaziş ilə.
Şokolad yemirəm, yaxşı olardı,
Veriləydi onlar sidqi-ürəklə.*

*Mənə bəxş olunan çoxlu soluq gül,
Masamın üstündə sakitcə ölür.
Sözlə demək olmur, çətindi demək
Ruhumu içindən nə didib-tökür.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Eyvənin önündə oturub səssiz,
Xəzərlə üzbəüz şeir yazıram...
İnsanam, yoxsa lal bir ikonayam?
İnsanam... qəm nədi, mən tanımıram.*

*İnsanam – göylərdə ulduzlar gəzən,
İnsanam – gecələr Ayı gözləyən.
Hərdənsə, qəm vaxtı göz yaşlarıyla
Tənhalıq kasası dolub bitməyən.*

*Qəm, yaqin ki, keçər... yay gələr yenə.
Nə qədər ki, gurşad bahar günüdür,
O, parlaq şüasın bəxş edir bizə,
Qoy qumlar saxlasın, külək sovmasın
Qalsın qumlar üstə, qalsın bu kölgə...*

Mən səni güzgüdə canlı görürəm

*Mən səni güzgüdə canlı görürəm...
Arxamca gəlirsən sən bütün günü.
Yuxuda sinəmdən bıçaqlayırsan,
Gecələr duyuram qəddar gücünü.*

*Biz ki bu yaxında vidalaşmışdıq?!
Sən nə bağışlayır, nə unudursan.
Düşüb ayağıma yalvaranda sən,
Mən necə amansız, qəddar olmuşam.*

*Sən elə hiyləgər, elə rəzilsən,
Qəlbimdə hörümçək toru hörmüsən.
Nə qədər də iyrənc olsan da, bil ki,
Əfsuslar... yenə də möhtacam sənə.*

*Kimsən sən, qoy deyim, kimlər ki bilmir,
Kimlər düşüncəmi anlamır heç vaxt,
Kimlər unudublar möcüzə nədi,
Onu gecə vaxtı gözlərlər ancaq.*

Dünya yuxutək əriyir...

*İblissən, lənətsən, şarsən, qüssəsən...
Ürəyi içindən məhv eləyənsən!
Amma, bilirsənmi, şadam ki, mənə
Qəmin gözəlliyin daddırmısan sən.*

*Yenə gözlərinin içinə baxdım...
Səni unutmağa gücümü yetir?
Sevgini nifrətə dəyişməmişəm,
Bəzən nifrət özü sevmək öyrədir.*

*Neynək, mənimlə qal, dostum, yenə də...
Bir daha verirəm sənə bu izni.
Bu qəlbin qəminin üstündə gül ki,
Ağrılar şənlətsin, güldürsün bizi.*

Vladimir Vısotski, sağ ol ki, varsan!

*Vladimir Vısotski, sağ ol ki, varsan!
Sağ ol ki, həmişə hər yerdəsən sən!
Vısotski, mən sənə «sağ ol» deyirəm,
Sən nəyi sevmədin, mən də sevmirəm!*

*Gecədi, burdasan... bununçün sağ ol.
Bəs sabah nolacaq? Gün başlayacaq.
Səhər açılacaq, axşam düşəcək,
İndisə, köməyim bir sənsən ancaq.*

*Necə də asandı, YouTube-a girmək,
Həmin an burdasan, dəqiqə yetər.
Düzdü, wi-fi-ı da qoşmalı oldum,
Sən sevən hər şeyi qəlbim də sevər.*

*Vısotski, hər bir an sən mənimləsən,
Qoy dağılıb getsin evə qonaqlar.
Yuxusuz gecələr qorxutmur məni,
Bilirəm mən axı, yaxında kim var.*

*Vısotski, mən sənə «sağ ol» deyirəm,
Sağ ol, itkin ruhda yuva salmışan.
Heç nə lazım deyil bundan savayı,
Nə qədər ki, burda, lap yaxındasan.*

Dünya yuxutək əriyir...

Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda.
Hər nə olursa-olsun, möcüzə var yuxuda.
Möcüzə burda da var... hər gün, hər an, hər saat!*

*Hava – parlaq möcüzə! Möcüzə – qoca, cavan!
Bax, bu kiçik telefon – sınıb parçası qalan!
Altımdakı bu divan!
Möcüzə – sənsən, inan!*

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda.
Onsuz, yazılıb ruha, hər nə varsa unudum.
20 ildən çoxdu, görüşüb, salamlayıb, yaxşı da
tanıdığım,
Çox-çox yaxın insanı, yalnız indi tanıdım!*

*Gözlərinə baxmırdım, yaxşılıq edim deyə,
Baxmaq da bir vergidi – verilməz o, hər kəsə.
Baxdım mən o gözlərə, orda qorxular gördüm...
Qüssə, kədər, çoxlu qəm...
Qəmi lap parlaq gördüm.*

*Səadət nəşəsi, xeyirxahlıqlar...
Gördüm bu gözlərdə mən təkrar-təkrar!
Baxdım mən gözlərə... özümü gördüm!
Anladım, hər bir kəs, hər bir ölümlü
Qadirdi yarada xoşbəxt ömürü!*

*Xoşbəxtlik indi də, bu gün burdadı...
86400 saniyədədi!
Xoşbəxtlik – telefonda, onda şeir yazıram!
Xoşbəxtlik, əlimdəki bu sınıq iPhone-umdu!
Xoşbəxtlik – hər kəsin verə bildiyi,
Hər kəsin hər kəsdən ala bildiyi asan oyundu!*

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda!
Vaxt çatdı, qaçam gərək... Amma bu da var, düzü,
Altı saniyəm qalıb şeiri tamamlamağa.
Saxlamışam onu mən, çatdıra bilim sona
Üst-üstə yığılanları... beynimdə olanları.
Yazım necə sevirəm –
İlk dəfə gördüyümtək, mən bu həyatı!*

Dünya yuxutək əriyir...

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda!
Qoy nə olursa-olsun, təki şeiri bitirim.
Uçum, uçum, dağlardan, mən zamanlardan ötüm!
Uçum, uçum, həyatdan, həm də ölümdən keçim!*

*«Sağ olun», – deyirəm oxuculara,
Kim ki, xoş söz deyib, mənə güc verib.
Sağ olsun acıqlı şərh yazanlar da,
Acıqlı sözlər də çox kömək edib.*

*Dünyada boşa gedən yoxdu bir dəqiqə də,
Bu gün qəlbin işıqda, sabah itər zülmətdə.
Yaxşı görünmür sabah uzaqlardan baxanda,
Ya xoşbəxtlik sonsuzdu, ya bir puçluqdu o da.*

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda!
Yazılan baş verəcək bu yaralı ruhumda,
Aşkardamı olacaq, ya əbədi yuxuda?..*

*Hələ ki, insanlara həsr edəcəm özümü,
Özüməsə, axırda!
Gecə işıq görənlər anlayacaqlar məni.
O biriləri isə, görəcəklər özləri.*

Mələkləri seyr etməyi bacarırdıq biz

*Mələkləri seyr etməyi bacarırdıq biz,
Ram edilənlərə cavabdehlik var.
Doğru deyirəmmi? Belədi, mənca.
Kimlər unuduldu, xatırlanarlar.*

*Ürəkdə zülmət var, de, nədən, sənca?
Bəlkə, Günəş öz ardınca daha gur saçsın?
Hər şey dönsün geriyə...
Bütün unudulanlar yada salınsın?*

*Rəqəmlər, rəqəmlər... Saniyəni tap.
Tap ki, işıqlansın ömrünün yolu!
Mən onun ardınca yaman çox qaçdım,
Sən demə, buraxmaq gərəkmiş onu.
Ürəyimin içində qıfıllı olanları,
İllərin yükü altda yığılıb qalanları...*

*Biz bir sapa düzülmüş brilliantlarıq, insanlar!
İtibdi işığımız, tutqunlaşmışıq yaman.
Amma uşaq idik biz, hər birimiz nə vaxtsa,
Mələkləri görməyi bacarırdıq o zaman.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Böyüdük, bizləri öyrətədi həyat,
Maska arxasından hər şeyə baxaq.
Doğrudu, hələ ki, çox da gec deyil,
12:35-i göstərir saat.*

*Vaxt var düşünməyə, ciddi fikirləş,
Tələmə harasa çox gecikməyə.
Vaxt var... elə indi, bax elə bu gün!
Bu uçub ötüşən anın içində!*

*Bədənsiz qalan ruh azad deyil, yox...
Canda bərkdən gəlir ürəyin səsi!
Kimlər ram olunub, biz cavabdehik,
Doğrumu deyirəm? Dinlə bu səsi.*

*İnsana nahaqdan yadırğatdılar
Göylərə baxmağı, dua etməyi,
Cavabsa, lap burda – gözlərdə idi,
Amma əfsuslar ki, eşidilmədi.*

Mənim Allah vergim!

*Mənim Allah vergim! Mənim lənətim!
Yenə möcüzələr girir yuxuma.
Xoşbəxtlik donuna bürünməsəm də,
Bu qəlb batıb gedir yaxşılıqlarda.*

*İlahi hədiyyəm! Mənim lənətim!
Necə yaşayım mən səninlə, görün?
Bağrıma basaraq bütün dünyanı,
Dost sevib, ümiddən əl götürmədən?*

*Mənim Allah vergim! Mənim lənətim!
6:18-də yatmaq çətindi.
Qoy ruhum da getsin... Hardan bilərik,
Bizi kim azacıq tərək etdi indi?*

*Analar ağlayır hardasa, yəqin...
Göz yaşı – qəlblərə yağan bir dolu.
Kapilin anası bu gün xəstədi,
Yenə də yuxuma möcüzə dolub...*

Dünya yuxutək əriyir...

*İlahi hədiyyəm! Mənim lənətim!
Dualar edin siz, əbədidən an!
Mənim sözlərimdə hikmət tapacaq
Fil də, kəpənək də, körpə, həm aslan!*

*Hikmət tapacaqlar bütün insanlar,
Məni qınamaqdan bezməsələr də!
İlahi hədiyyəm! Mənim lənətim!
Sağ ol, dost, uçmağı öyrətdin mənə!*

*Mənim Allah vergim! Mənim lənətim!
Ürək qan ağlayır yenə, bilirəm.
Ölümsüz sevgimi əyləndirərək,
Mən hey gülümsəyir, gülümsəyirəm...*

L e y l a Ə l i y e v a

**Dərindən nəfəs alın,
geniş baxın hər şeyə!**

*Dərindən nəfəs alın, geniş baxın hər şeyə!
Qədər yoxdu! Hədd yoxdu!
Tozdu bütün insanlar kainatın içində,
Həm nəhəngdi, həm çoxdu!*

*Dərindən nəfəs alın, geniş baxın hər şeyə!
Bunu ki, hər kəs bilir. Bunu kimə anladaq?
İnsan sağlamlığına idmanın faydası var!
Uçmaq da faydalıdı, uçun, idmandı bu da!*

*Sağlam olmaq üçün parkda gəzərkən,
Saata baxmağı siz unutmayın.
Otların üstündə hədiyyələr var,
Onların öniündən tez adlamayın!*

*Hərçənd, deyirdilər uçmaq ziyandı,
Qan donur, qalxınca təyyarə göyə.
Boş şeydi... aşınca biz kainatı,
Vaxtımız da qalmır təzyiq ölçməyə.*

*Belə yaşayırıq... pisdi, yaxşıdı,
Öyüd-nəsihətdən yorulur adam.
Mən isə uçuram... pis ucsam da lap,
Yerlə yeriməyi yadırğamışam.*

*Hərçənd, yenə də yox, yenə də yalan!
Allahın hər günü gəzirəm parkda.
Hədiyyələr tapır, rəqəm sayıram,
Baxıram saata, həvəs olanda.*

Dünya yuxutək əriyir...

*Amma baxıram da, vaxtı görmürəm,
Nə qədər baxsam da mən dönə-dönə!
Rəhminiz gəlməsin, öz qəlbim yanır,
Uşaqlıq çağında həbsdə ölənə.*

*Qurtardı, vaxt çatdı! Üç dəqiqəm var.
Hərçənd, beş dəqiqə özü də bəsdə...
Mən gərək deyiləm kimsəyə daha,
«Gecikmək» sözü də burda əbəsdə.*

*Sübh gəzintisinə dostlar gəzirəm,
Tapa bilməsəm də, faciə deyil.
Darıxmaqla daha aram da yoxdu,
Daha darıxmıram, demək, ölmürəm.*

*Günəşsiz yeddi gün... London tutqundu.
Bunun bir kimsəyə zərərini var?
Bilirəm dönəcək, o qayıdacaq
Üç, ya beş dəqiqə – bu yaxın anlar...*

*Bilirəm, dönəcək o əvvəl-axır,
İyulda saçacaq, nur bəxş edəcək!
Üzünü boz bulud bağlasa qəfil,
Mən onu aprele görə sevəcəm!*

Niyə tərək etdiniz məni, mələklər?

*Niyə tərək etdiniz məni, mələklər?
Ən ağır çağımnda çətin məqamnda?
Siz məni zülmətdə qoyub getdiniz,
Zəif işıq sızan bir boz dumanda...*

*Bütün arzuları çin edirdiniz,
Canımda bir «sağ ol» yanğısı vardı.
Bəs niyə siz məni atıb getdiniz?
And olsun yoruldu, hər şey qurtardı!*

*O gecə mələklər tərək etdi məni,
Mələk də oyatdı, sübh açılınca.
Unudulub getdi ümidsizliklər,
Günəşdən yeni güc doldu canıma!*

*Dünən axşam isə Ay işığında
Bir təklif elədi yeni bir dostum.
Qaçdı nəzərimdən, görmədim onu,
Gözüm axtarınca, qeyb etdim onu.*

*Mələklər, siz məni tərək etməmişiz!
İzah etdiz mənə, yaxın doğmamtək.
Anlatdız, dəlitək arzulananın,
Başını sadəcə buraxmaq gərək.*

Dünya yuxutək əriyir...

Nə görmək istəsə, görür hər adam

*Dostum, nə istəsə, görür hər adam.
Bu, belədi, əfsus, belədi, belə...
Nifrət eləməyi öyrədib illər,
Amma Yer üzündə, yer çoxdu hələ.*

*Bilmirəm, Cənnətdə yer varmı, görən?
Hələ olmamışam, nə bilim nədir?
Ora yetişməyəm... mən axsayıram!
Hərçənd, ayaqlarım yaxşı yeri yir.*

*Qanadlar həmişə şübhəni yarır.
Mələk var, uçmaq öyrədir mənə.
Amma ulduzları insanlar görmür,
Böyüyəndə çatmır əl göy üzünə.*

*Hər şeyi itirmək asandı yerdə...
Dincliyə qovuşub uçasan gərək!
Görən, həqiqətdi, bu fikirlərim?
Harda arzularla kəsişir gerçək?*

*Bunun bir mənası varmı, görəsən?
Bəlkə, hə, bəlkə, yox... Nə bilmək olar?
Əzabın acısı, bəzən şirindi,
Nəinki boşluqlar, boş uçurumlar.*

*Doğrudanmı əzab hər şeydən xoşdu?
Sualı mən verdim, cavab hanı bəs?
Möcüzə şübhəni yoxa çıxardı...
«Hə» olar, «yox» isə heç ola bilməz.*

*Zaman dostluq edir mənimlə bu gün,
Hər şey elə «ok», «ok», yenə də «ok»-du!
Olsun, ürəyimdə insanlar üçün
Yerlər Yer üzündən genişdi, çoxdu.*

Dünya yuxutək əriyir...

Sizin hamınızı azad edəcəm

*Sizin hamınızı azad edəcəm...
Torpağa verəcəm, arxayın olun.
Özümü verəcəm mən küləklərə!
Torpağa içimdə yer ayırmaram!
Cavabdeh özümə özümə görə!*

*Ürək qayalardan ağırrsa, əgər,
Rəngləri fırçadan olursa yumaq,
Olanlar yaddaşdan silinmirlərsə,
Nə xeyri, yalanmı fayda verəcək?*

*Küləyə verəcəm mən hamınızı!
Özümü verəcəm, olsun, göylərə!
Qoy Günəş gur saçsın! Nurundan səpsin,
Onu da, məni də sevməyənlərə!*

*Qoy Günəş daha gur parlayıb yansın!
Ona əlin çatmaz hər nə eləsən!
Kim qanad çalmağı bacarmadısa,
Cavabdeh mənəmmi, hardan biləsən?*

*Sizi buraxacam mən, hara gəldi!
Özümü sə... hələ bilmirəm hara.
Əgər bir günahım varsa da, yəqin,
Ruhum qərq olacaq boz buludlara!*

*Yayı saxlayacam yerdə sizlərə,
Təkcə qanadları götürəcəm mən.
Bilirəm, burda bir igidlik yoxdu,
Bəs bu xəyal həyat... bu nədi, görən?*

Gildən yaradıbdı insanı Allah

*Gildən yaradıbdı insanı Allah.
Alovdan yaradıb O, mələkləri.
Yenə sükut gəldi cavab yerinə,
Nədəsə səhv etdim, yenə də, yəqin.*

*İstəyimsə buydu – bircə bilim ki,
Harada gizlənir günün işığından gil?
Hələ ki, susmağı mən bacarmıram,
Şeirsə, yazıram, mənçə, pis deyil.*

*Gildən yaradıbdı insanı Allah,
Mələklər yaradıb ona köməyə.
Vaxtsa elə ötür, bir əsr kimi...
Allah həqiqəti qoymur bilməyə.*

*Bunu biz bilmirik, qəlbimiz bilir...
Şüur imkan vermir bilək nəyisə.
Mənsə eşidirəm yazın səsinə...
Bir də, darda qoymaz Allahın səsin.*

*Gildən yaradıbdı insanı Allah.
Ürəksə, kənardan onu seyr edir,
İlan da yaradıb. Sürünür... amma,
Ürəyi torpağı yaxşı hiss edir.*

*Quşları yaradıb göylərdə azad,
Balığı yaradıb, suda quş kimi,
İnsanı yaradıb, qursun, yaratsın,
İnsanı yaradıb, sevsin dünyanı!*

Dünya yuxutək əriyir...

*Əfsus... böyüdükcə, kor olur insan,
Yolunu itirir... O, hara gedir?..
Eşitmir quşları, dəniz səsini,
Eşitmir ürəyi, qəlbi eşitmir...*

*Gildən yaradıbdı insanı Allah.
Yeddi gün içində Günəşi, göyü....
Yüzlərlə meşəni, çölü, çayları,
Allah yaradıbdı insandan ötrü!*

*Onda niyə axı, söylə, yenə qəm,
Yenə müharibə, qaranlıq, qüssə...
Mənim, özüm kimi, yazığım gəlir,
Allahu unudan hər yazıq kəsə.*

Leyla Əliyeva

Həyat nədi, ölüm nə?

*Həyat nədi, ölüm nə?
Cənnətlə aramda qalıb bir pilla.
Dostlar arasında kölgəm rəqs edir,
Qəlbim qəm içində can verə-verə...*

*Həyat nədi, ölüm nə?
Artıq qorxmuram mən daha heç nədən!
Nə qədər təbəssüm varsa üzümde,
İnsan gözlərinə baxacağam mən!*

*Dostlar, sağ olun siz hər şeyə görə,
Bu gündən hamıyla dostluq edirəm.
Özümsə tənhayam. Hə, yenə tənha...
Səhrələr içində azıb gedirəm...*

*Siz mənə su verin, su verin mənə!
Qoy bu həyat təşnəm bir az azalsın.
Günəş altındakı bu boz puçluqdan,
Sonsuz sevgiyəcəm bu şən həyata,
Bütün sevgilərim geridə qalsın.*

*Güldanda soluxan qızılgüllərin
Tikanı barmağı qanadan kimi,
Deşər ürəyini, qanadar həyat,
Qızdırar qəlbini şaxtası, qəmi,
Bax ki, yanmayasan... O yandıracaq!*

Dünya yuxutək əriyir...

*Qəlbini isidər yaxın ürəklər,
Kölgəsi rəqs edər, hamı şad olar.
Səbrim yoxdu biləm əsir olduğum,
Bu gözəl nağılın sonunda nə var.*

*Son da öz yerində. Gələcək o vaxt.
Allaha üz tutub yalvaracağam...
Qoy həsrət duela çağırınsın məni!
Atəş açmayacam, bağışlayacam.*

*Atəş açmayacam! Lermontov kimi!
Qoy məni öldürsün bu miskin həsrət!
İndisə yanırım... hələ yanırım...
Rəqs edən – kölgəmdi, ruhum tərək edib.*

*Həyat nədi, ölüm nə!
Yaxında eşidən bir kimsə yoxdu.
Üzür məni yaman, göyə çəkilmək...
Yoxdu bu sevginin son ucu, yoxdu.*

Barmaq izlərini sal ürəyimə

*Barmaq izlərini sal ürəyimə,
Heç nə gərək deyil, başqa bir heç nə.
Heç nə elə belə olmur dünyada,
İndi sarsılmaq da həzz verir mənə.*

*Yenə rəqəm saymaq düşüb beynimə,
Onların sirrini açə bilmədim.
Çox bilmək istəsən, tez qocalarsan,
Cavanam, bildiyim hələ bəsimdi.*

*Doqquz, üç, səkkiz, yeddi və altı...
Hər kəs öz rəqəmin yaxşı tanıyır.
Mənimçünsə vacib – şeirlərimdi,
Sözlərin ahəngi sətirdən axır.*

*Hara tələsirəm, görəsən, yenə?
Gözləmir bircə an rəhmsiz zaman!
Qorxmuram mən ondan əvvəlki kimi,
Harda, nə vaxt olum... mən çatdıracam.*

*Çatdırə bilərəm, tərgitsəm əgər,
Zamanla dəlitək hey ötüşməyi.
Kölgəni milyonların arasında gəzirəm,
Gəzirəm... mən onsuz batıram həzzdə...*

*Yanıram tonqalda cadugər kimi,
Qucuram torpağı yaralı quştək!
Tez ol, gəl yanıma, dostum, sən tez gəl,
Hər gecə yuxuma girir həqiqət...*

Dünya yuxutək əriyir...

*Tez ol, gəl yanıma, yubanma, dostum,
Adla qorxuları, maneələri!
Tək sənin olmağa söz verirəm mən!
Bundan başqa heç nə, mən and içirəm!*

*Gəl, öz izlərini sal ürəyimə,
Qoy yenə qəm yeyim, buna hazırım!
Bu yaralı qəlbə necə öyrəşim?
Mən bu ürəyimlə yaşamalıyam!*

*Yanmaram tonqalda cadugər kimi!
Quş kimi, budaqdan göyə aşmaram!
Bir ömür sürürəm, qəmli-sevincli,
Heç cürə qəfəsə mən alışmaram!*

*Minnətdaram Allaha hər şeyə görə!
Gecəyə işıq saçan bu Aya görə,
Həyatı sevməyi mənə öyrədən
Bu soyuq, şaxtalı fevrala görə.*

*Bilirsən, həqiqət ağırlıq verir,
Ağır bir daş asır sanki ürəyə.
Sanki qəm keçincə, bir əsr keçir,
An ötür, uçuram balıqtək göyə!*

*İlahi, eşit məni, xahiş edirəm,
İnsan hallarımı bağışla mənə!
Bağışla, mənə bu səbirsizliyi,
Tələskənliyimi, vaxtı ötməyə.*

Şeirlər

*Yad həyəcanları, özgə sözləri,
Bağışla, eşidə bilmirəm bəzən.
Mənə güc ver! Güc ver, öyrənim
Cənnət xülyasıyla Yerdə dözməyə!*

*Bilirsən, İlahi... tamam yalqızam.
Əlbəttə, bilirsən, Sən eşidənsən!
Dostlarımlayamca, demək ki, sağam,
Ürək nəfəs alır – eşidirəm mən...*

*Duyuram köksümdə insan qəmini –
Quru göz yaşını yanaqdan süzən.
Bilirəm, İlahi, yay qabaqdadı,
Bilirsən... şaxtadı canımı üzən.*

*Şükür Sənə, Allah, Sən mənimləsən!
Bu zəifliyimi, qorxumu əfv et.
Bilmirəm, arxamca nə danışirlar,
Hamını hünərli, həm də xoşbəxt et!*

*Hünərli olanlar haqqı söyləyər,
Güc ver, qorxmasınlar, çəkinməsinlər!
Öyrət insanları möhkəm sevməyə!
Öyrət, qoy sevgidən utanmasınlar!*

*Allah, Sənə şükür... həm də bu gecə
Mənimlə danışdın vidadan qabaq.
Kömək et, yuxumda dərk edim bunu –
– Əzab xoşbəxtlikçün yaranıb ancaq.*

Dünya yuxutək əriyir...

Təbiətin qoynu necə gözəldi

*Təbiətin qoynu necə gözəldi...
Hər şey nəfəs alır, nəğmə oxuyur!
Çobanyastığı da azaddı burda –
Nə qədər ki, insan əli ona toxunmur.*

*İlbiz axtarıyıq yollarda yenə,
Budur, arxamca da, bir arı uçuşur...
Mənsə düşüncəmdə bir Allahlayam,
Yaralı ürəklə O birgə uçuşur.*

*Bəbirin dərisin niyə soyurlar?
Buxarı önünə sərmək üçünmü?
Niyə kobudluqla təkrar edirlər:
– Dostları bu qədər sevmək düzgünmü?*

*Sevgi sərhəd bilmir, səhv edir onlar.
Mən də düz demirəm, etiraf edirəm.
Hələ ki, yaxşıca böyüməmişəm,
Sevgi nə deməkdi? Hələ nə bilim?*

*Amma yerişirəm mən tələsmədən.
Hərçənd, tələsirəm ürəyə doğru!
Yanımda deyilsən, ağrıdır məni,
Səni itirməkdi ən böyük qorxum!*

*Ardımca balaca milçək də uçuşur,
Bir quş da oxuyur yaşıl budaqda.
İstedadım yoxdu dəyərləndirəm,
Mənim istedadım – şeir yazmaqdı.*

Şeirlər

*Buna bax, qolumdan böcək adladı,
Küləksə çağırır, qoy açsın qanad!
İstedad – həyatın bir vergisidi,
Böcəyi öldürmək – bu da istedad!*

*Əzib də keçsinlər! Əzablıdı bu...
Quşsa, sakitlikdə oxuyur həzin.
Sıxıntıdan qorxunc nə var dünyada?
Neynək, qoy böcəyi piyada əzsın.*

*Uydurma gəmidə uçub gedirəm,
Yerdə qeyb oluram, dayağım itir...
Qarşıdan nə gəlir? Heç nə bilmirəm.
Yuxuda ürəyə, görən, nə dəyir?*

*Ququ quşu məni görüb çağırdı...
Qəfil quruldadı qurbağa kolda...
Sıxıntıdan qorxunc nə var, görəsən?
Qorxudan amansız nədi bu yolda?*

*Dünyada hər şeydən güclü – sevgidi!
Qəlbində əbədi, bir o qalacaq!
Bax ki, mən yenə də avam körpətək,
Düşünürəm, bəbir yerdən qalxacaq.*

Dünya yuxutək əriyir...

Şeirdə təsəlli tapa bilmədim

Şeirdə təsəlli tapa bilmədim,
Sözlərdə təsəlli tapa bilmədim,
Susmaqda təsəlli tapa bilmədim,
Təsəlli tapmadım gözləməkdən də.
Gedirəm tükənməz, uzun yollarla...
Gedirəm Beloverj meşələrinə!
Təsəlli tapıldı, yalnız Allahda!
Möcüzəyə inam Ondan verildi!
Sağ ol, misilsizdi bu hədiyyən də,
Yaşamaq ağırdı, həyat gözəl idi.
Bir qədər də açıq danışsaq, əgər,
Ona dəyər vermək mənə çətindi.
Dostlarım bürüyüb dörd bir yanıma...
Ağcaqayın açıb, buna da şadam.
Amma yenə yoxdu bir kəs yanımda,
Özümə, qəm vaxtı halıma yanan.
Burda qəmlənməyə yerimiz yoxdu,
Bir tanış mahnıda deyilən kimi –
«Dünyanı biz-dostlar hey dolaşırıq,
Gecə də, gündüz də biz yol gedirik!
Heç bir şey qorxutmaz dost olanları!
Yollar, bu gözəl, yollar – bizim yollardı!»
Sən aca çörək ver, tox olana su!
Çoxlu güc, inam ver, bir də yenidən!
Mənəsə, azadlıq, azadlıq bəxş et...
Sevgimi bölüşüm insanlarla mən.

Gözəl lələkləri var tovuzquşunun

*Gözəl lələkləri var tovuzquşunun,
Boylanıb baxırmı öz kürəyinə?
Niyə öz qəlbinə bu quş inanmır?
Düşünür, qocalıb, vaxt ötüb, bəlkə?*

*Gözəl lələkləri var tovuzquşunun,
Özünü düşməndən qorumaq üçün.
Kürəyə baxmağı o heç bacarmır,
Qanuna zidd getmir, quş olduğuyçün.*

*Axı təbiətin öz qanunu var,
Bu qanunu pozmaq yasaqdı, olmaz!
Müdrək yolu tutub, tək ikonalar,
Dinib-danışmadan, yalnız susarlar.*

*Mavi meşələri məhv eləməklə,
Doğrumu yol tutub, görən, insanlar?
Silib sətiraltı möcüzələri,
Sərt-sərt ittihamlar eləyənlər var.*

*Gözəl lələkləri var tovuzquşunun,
Açır onları o sakit aramla.
İnanır onlara... O səbəbdən ki,
Qəlbi də gözəldi, lələyi kimi.*

Dünya yuxutək əriyir...

Mənim ürəyim

*Çobanyastığına bürünüb ürək
Mən onun ətrini dəqiq duyuram...
Bəlkə də ürəyim, sənsən qoxuyan?
Məncə, bu, sevgidi... gül qoxuyuram!*

*"Hə, mən vurulmuşam... – deyir ürəyim –
Sevgidən heç yana qaça bilməzsən.
Yayına bilməzsən, – deyir o mənə –
Bu gələn, sevgidi... sən düz bilmisən."*

*Necə də sevindim, mənim ürəyim,
Mən elə bilirdim, daha sevməzsən.
Baxmaq olmur sənə, işıq saçırsan,
İndi başa düşdüm, nəyə qadirsən!*

*Çox sağ ol, ey Günəş, səhərlər üçün!
Taleyimi bilir, amma susursan.
Təsadüflər yoxmuş, möcüzələr var
Sevgi, sən nəfəssən, sən saf havasan.*

*Mənzildə oturub çay içə-içə,
Baş-başa qalmışıq indi ürəklə.
– Yaxşı, ürək, buraxıram səni, get,
Sən nəfəs alırsan bil ki, sevməklə!*

Özünü günahkar bilmə heç nədə,
Zərrəcə xəyanət eləməmişən.
Yanında olacam bil ki, həmişə,
Çağırısan, köməyə gələcəm mən.

Həsrət də gözəldi, düşmə həvəsdən,
Sən də mənim kimi, çox səbirsizsən,
Get, daha azadsan şüşə qəfəsdən,
Çini tək zərifsən, mənim ürəyim.

Həm də polad kimi möhkəmliyin var,
Sevgidən qurtulmaq asan deyilmiş,
Qoy çəkib aparsın səni uzaqlar...
Kimə vurulmusan, bəlkə deyəsən?
Söylə, yalvarıram, sevirsən? Nəyi?
"Həyatı sevirəm mən dəlicəsinə..." –
deyir cavabında mənim ürəyim.

Bədii tərtibat və dizayn:

Aqil Əmrahov

Korrektorlar:

Selcan Məmmədli

Vəfa Əliyeva

Çapa imzalanıb: . Formatı: 60x90 ¹/₁₆.
Ofset çapı. Fiziki çap vərəqi: 12,5. Tiraj: 500.

Azərbaycan Tərcümə Mərkəzi

Ə.Topçubaşov küç. 74.

Təqdim olunmuş hazır fayldan **“Aspoligraf LTD” MMC-nin**
mətbəəsində çap olunmuşdur.

AZ 1052, Bakı, Fətəli Xan Xoyski küçəsi, 121^A

LEYLA ƏLİYEVƏ
DÜNYA YUXUTƏK ƏRİYİR...
Bakı – 2016